

2

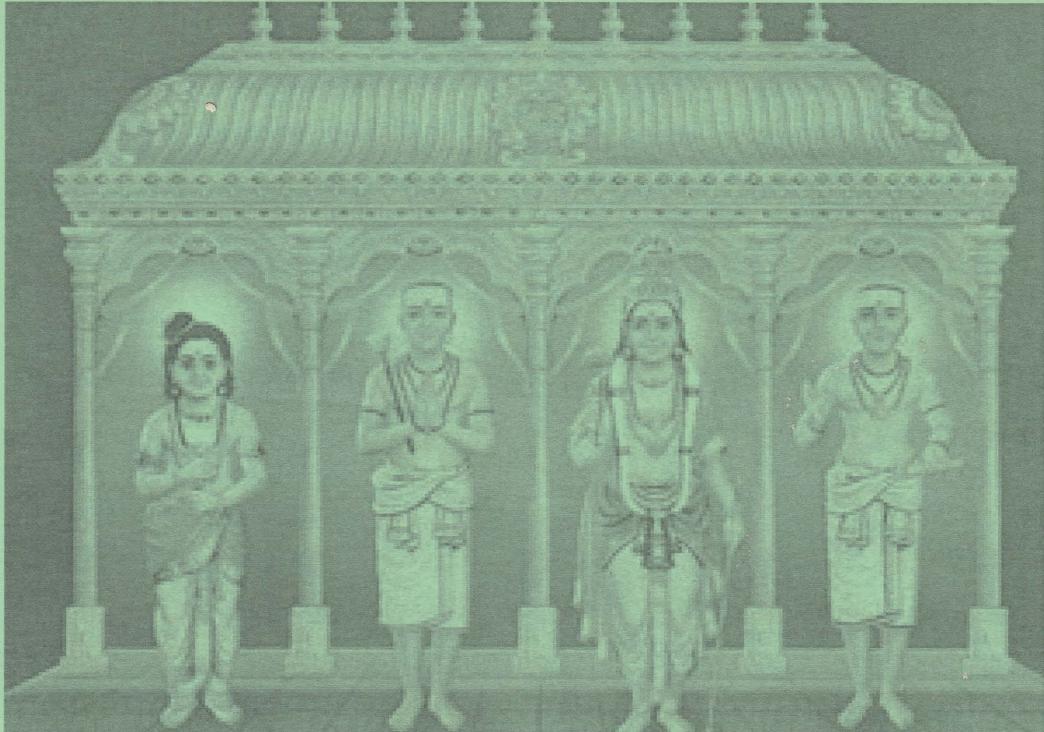
ஓன்றாநியோ இந்து சமயப் பேரவை
நடத்தும்

திருமுறை மாநாடு - 2008

ஆகஸ்ட் 09, 10, 24

நிகழ்ச்சிச் சிறப்பிதழ்

முதன்மை விருந்தினர்
சித்தாந்த கலாநிதி சு. சண்முகவேல்

சிறப்பு விருந்தினர்கள்
கலாபூஷணம், பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை
தொண்டர் திலகம் இ. இராமநாதன்

2

தலைவர் வாழ்த்து

திருமுறை மாநாடு - 2008

(August 09, 10, 24, 2008)

ஓன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை திருமுறை மாநாடுகளை ஆண்டுதோறும் நடத்திவருவதைச் சொல்ப் பெருமக்கள் நன்கு அறிவர்.

கன்டாவில் 2006ல் பேரவை முதன்முதலாக நடத்திய திருமுறை மாநாட்டில் பேரூர் ஆதீன முதல்வர் கயிலைக்குருமணி தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார், தாயகத்திலிருந்து சித்தாந்த கலாநிதி க. கணேசலிங்கம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டு உரைகள் நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்து சமயப் பேரவை, அது தொடங்கப் பெற்ற 1994ஆம் ஆண்டிலிருந்தே திருமுறைக்கு முதன்மை அளித்து வருகின்றது. கன்டாவிலே பல ஆலயங்களில் திருமுறை முற்றோதலை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியிருக்கின்றது. சிறுவர்களையும் திருமுறைகளில் ஈடுபெறுத்தும் நோக்குடன் அவ்வப்போது போட்டிகள் வைத்துப் பரிசுகள் வழங்கிவருகின்றது.

திருமுறைசார்ந்த நூல்களையும் அது வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றுள் 'தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு' என்ற தொகுப்பு இரண்டாம் பதிப்பையும் கண்டு வெளிநாட்டு சைவத் தமிழருக்கும் பயன்செய்து வருகின்றது.

திருமுறைகள் அருளாளர்களின் திருவாக்குகள். அவை தெய்வீகச் சக்தி மிக்கவை. அவற்றின் அருமை பெருமைகளைச் சைவப் பெருமக்களுக்கு எடுத்துக் கூறிக் கல்வி நிலையில் அவற்றை வளர்க்கும் நோக்குடன் 2008ஆம் ஆண்டும் திருமுறை மாநாட்டை நடத்தவுள்ளோம்.

ஆகஸ்ட் 09 சனிக்கிழமை மேருபுரம் அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்மன் கோயிலிலும் ஆகஸ்ட் 10 ஞாயிற்றுக்கிழமை கன்டா கந்தகவாமி கோயிலிலும் 24 ஞாயிற்றுக்கிழமை மொன்றியலிலும் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவுள்ளன. தமிழகத்திலிருந்து சைவசித்தாந்தப் பேராசிரியர் சித்தாந்த வித்தியாநிதி திருவாளர் எஸ். சண்முகவேல் அவர்களும் தாயகத்திலிருந்த கலாபூஷணம் பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்களும் இங்கிலாந்திலிருந்து சைவமுன்னேற்றச் சங்கத் தலைவர் திரு. இ. இராமநாதன் அவர்களும் வருகை தந்து மாநாட்டிற் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்த வுள்ளனர்.

கன்டாவில் மூன்றாவது முறையாக நடைபெறவுள்ள இத் திருமுறை மாநாட்டிற் கலந்துகொண்டு பயன்பெறச் சைவமக்கள் அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கின்றேன். மாநாடு சிறப்பற நடைபெற எல்லாம் வல்ல சிவபுரத்தரசை வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன்.

வி. கந்தவனம்

தலைவர்

ஓன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை

Sivamayam

Siddhantha Nanmani
 Siddhantha Vidya Nithi
 Saiva Nanmani
 Sivaneri Urai Seeralar

Professor. S. SHANMUGAVEL

ORATOR IN SAIVITE HINDUISM

161, Thevarpuram Road,
 New Colony P.O.
 Tuticorin - 628 003.
 Tamil Nadu. India.

Phone : 0091-461-2323588
 Mobile : 0091-9443222203
 E-mail : shanmugavel_pappathi@yahoo.com
 bpapshammu@dataone.in

திருச்சிந்றம்பலம்

வாழ்த்துரை

கனடா நாட்டில் திருமுறை மாநாடு என்ற செய்தியைக் கேட்கும் பொழுது. தேன் வந்து பாயுது காதினிலே. ஓர் சக்தி பிறக்குது முச்சினிலே. “மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகம் எல்லாம்” என்ற கச்சியப்பரின் வாக்கு மெய்மை பெறுகிறது.

சைவத் திருமுறை மாநாட்டைப் பாங்குற நடத்தும் ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவையையும் அதன் செயற்குழு அங்கத்தவர்களையும் பாராட்டவேண்டிய கடப்பாடு அனைத்து சைவர்களுக்கும் உளது.

அந்திய சமயங்கள் மொழிகள், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றில் தாக்கத்தில் வாழும் சைவ இளைஞர்களும், சிறுவர்களும் தங்கள் பாரம்பரியத்தை அறிந்து, தங்கள் வாழ்வை செம்மையாக அமைத்துக்கொள்ள இத்தகைய அமைப்புகளும், மாநாடுகளும் மிகவும் தேவை.

பெளத்த சமனத் தாக்கத்திலிருந்து சைவத்தை மீட்க சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்ட அருளாளர்கள் தாமே நால்வர் பெருமக்கள். அவர்களின் பொற்தாள்களைப் பற்றிக் கொண்டு தானே நாழும் சைவ சமயத்தை வரும் தலைமுறைகளுக்குக் கொண்டு செல்ல முடியும்.

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை ஆழ்ந்திவரும் பணிகள், வழி காட்டல்கள் ஆகியவற்றை நேரடியாக அறிய எனக்கும் ஓர் வாய்ப்புக் கிட்டியது. இப்பேரவை தன் பணியைச் செவ்வனே செய்து வருகிறது என்பதை அறிந்து பூரிப்பும் பெருமிதமும் அடைகிறேன்.

இப்பேரவை அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் நோயற்ற வாழ்வையும், குறைவற்ற செல்வத்தையும் வழங்கி வளப்படுத்துமாறும் வரும் சந்ததியினருக்கு நல்லறிவும், நற்சிந்தனையும் பெருக்குமாறும், செந்திந் கந்தன் திருவருளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ச. சண்முகவேல்

ஓம் நமசிவாய

செயலாளரின் செய்தி

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை 1994ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 3ஆம் திகதி ஆத்மீக வள்ளல் திரு. நா. முத்தையா அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. சைவமும், தமிழும், பக்தியும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் எமது தமிழ் மக்களிடம் ஒருங்கே வளர் வேண்டுமென்பதே பேரவையை நிறுவிய பெரியாளின் நோக்கமாகும். அவரின் எண்ணக்கருவை தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு பேரவை செயலாற்றி வருகின்றது.

சமய உணர்வை பரப்பும் ஆன்மீக நூல்களை வெளியிடுவதை முக்கிய கடமையாகக் கொண்டு 42 நூல்களை இதுவரை பேரவை வெளியிட்டுள்ளது. அவற்றில் பன்னிரு திருமுறைத் தொகுப்புக்கள், அருளாளர்களின் வரலாறுகள் மாணவருக்கேற்ற நூல்கள் போன்று பல வகைப்படும்.

சைவசமயத்தின் கருவுலமான திருமுறைகளை போற்றுவதும், வளர்ப்பதும் பேரவையின் முக்கிய பணிகளில் ஒன்றாகும். கடந்த ஒன்பது வருடமாக பேரவை பன்னிரு திருமுறைகளை முற்றோதி வருகின்றது. சிறார்களுக்கு இடையில் பல வருடமாக திருமுறை மனனப் போட்டியை நடத்திப் பங்கு பற்றிய சிறார்கள் அனைவருக்கும் பரிசில்களை வழங்கி வருகின்றது. தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு பயன் தரவல்ல திருமுறை பாக்கள் விதியை வெல்வது எப்படி போன்ற திருமுறை தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டு திருமுறைகளை பக்தர்கள், சைவ ஆர்வலர்களின் மனதில் பதிய வைத்து வருகின்றது. சமயகுரவர்களின் குருபூசைகள் உட்பட பல மகான்களின் குருபூசைகளை நடத்திச் சைவத்தைப் பேணிய அருளாளர்களை போற்றி வருகின்றது.. பல பேசுக்கப் போட்டிகளை சிறார்களுக்கு மத்தியில் நடத்திப் பேசும் கலையை வளர்த்து வருகின்றது. கடந்த மூன்று வருடாலமாக திருமுறை மாநாட்டை நடத்திப் பல அறிஞர்களின் கருத்துக்களை மக்கள் மயப்படுத்தி வருகின்றது. கடந்த மூன்று வருடமாக மாநாட்டை ஒட்டி நடத்தப்படும் எழுத்துப் பார்ட்சை மக்களுக்கு மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று வருகின்றது.

பேரவையின் நிகழ்வுகளில் 2003ஆம் ஆண்டு இருநாட்கள் நடைபெற்ற சேக்கிமார் விழா 2004ஆம் ஆண்டு நாவலர் பெருமானின் 125வது குருபூசையை முன்னிட்டு ரொறுன்றோ மொன்றியல் நகரங்களில் நடைபெற்ற 20 விழாக்கள், கடந்த மூன்று வருடமாக நடத்தி வரும் திருமுறை மாநாடு கடந்த யூலை 19ஆம்திகதி நடைபெற்ற ஆத்மஜோதி பத்திரிகை மணிவிழா போன்றன மக்களுக்கு மத்தியில் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்ற நிகழ்ச்சிகளாகும்.

இந்து சமயப் பேரவையின் கிளை அமைப்பாக ஆத்மஜோதி தியான நிலையம் இயங்கி வருகின்றது. ஆத்மஜோதி தியான நிலையத்தின் ஊடாக ஆத்மஜோதி சஞ்சிகையை கடந்த 10 வருடங்களாக வெளியிட்டு வருகின்றன. எங்கள் சகோதர அமைப்பான ஆத்மஜோதி கல்வி இணையம் கடந்த 13 வருடங்களாக இயங்கி சைவத் தமிழ் பாடசாலையை மொன்றியலில் மாநகரில் நடத்தி வருகின்றது. நாம் மொன்றியலில் நடத்தும் 2008 திருமுறை மாநாட்டை மொன்றியல் ஆத்மஜோதி கல்வி இணையமே பொறுப்பேற்று நடத்துவது ஆத்மஜோதியின் வாரிசுகளான எங்களுக்கு பெருமைக்குரிய செய்தியாகும்.

தாபகர் ஆத்மஜோதியார் ஆத்மீக நூல்நிலையம் ஒன்று கண்டாவில் அமைய வேண்டுமென கனவு கண்டார். பேரவை அவருடைய கனவை நனவாக்கும் நோக்கத்தில் 3000க்கு மேற்பட்ட ஆன்மீக நூல்களை தன்னகத்தே கொண்டு சொந்தக் கட்டிடத்தை எதிர் பார்த்துள்ளனது. பேரவை தன் பணிகளை தொடர்வதற்கு தனக்கென சொந்த நிலையம் அதாவது சொந்தக் கட்டிடம் வேண்டுமென விரும்புகின்றது. இப்பெரும்பணியை நிறைவேற்றுவதற்கு எமது தமிழ் மக்களிடம் இருந்து ஆதாரவை எதிர்பார்த்துள்ளது.

எமது பேரவை 135 ஆயுள்கால உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு பொது நிறுவனமாகும். பேரவையில் 100க்கு மேற்பட்ட திருக்கூட்டத்தினர் உள்ளனர். பேரவையின் வளர்ச்சியில் திருக்கூட்டத்தினருக்கு பெரும்பங்குள்ளது.

தாபகர் ஆத்மஜோதியார் போட்ட விதை நன்கு படர்ந்து முளைத்து இளம் மரமாக தளிர்த்து கடந்த 14 ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வருகிறது. இது ஆலவிருட்சம் போல வளர்ந்து எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் திருவடிகளை இறைஞ்சி குருதேவர் ஆத்மஜோதியாளின் ஆசிகளையும் வேண்டிப் பேரவையின் திருமுறை மாநாடு 2008 சிறப்புற அமைய வாழ்த்துகின்றேன்.

சிவ. முத்துவிங்கம்

பொதுச் செயலாளர்

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப்பேரவை

ஒன்றாறியோ இந்து சமயப் பேரவை

திருமுறை மாநாடு - 2008

நிகழ்ச்சி நிரல்

முதலாம் நாள்

09.08.2008 சனிக்கிழமை பிற்பகல் 2.00 - இரவு 9.30 மணி
மேருபுரம் அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்மன் கோயில்

பிற்பகல் நிகழ்ச்சிகள்

2.00 - 5.00

தலைமை : சௌவதுரந்தரர் வி. கந்தவனம், தலைவர்: இந்து சமயப் பேரவை

பூசையும் திருமுறைகளுடன் கோயில் வீதிவலம் வருதலும்
திருமுறை ஒதுக்கல்: இந்துசமயப் பேரவைத் திருக்கூட்டம்

1. தேவாரம்: திரு. க. வித்தியானந்தன் - உபதலைவர் இந்து சமயப் பேரவை
2. அமைதி வணக்கம்
3. வரவேற்புரை: ஆசிரியர் திரு. செ. சோமசுந்தரம்
பொருளாளர், இந்து சமயப் பேரவை
4. வாழ்த்துரைகள்: சிவபூர்ணம் சுரேஷ் குருக்கள்
மேருபுரம் அருள்மிகு பத்திரகாளி அம்மன் கோயில் - பிரதம குருக்கள்
5. தலைமையுரை
6. சிறப்புரைகள்: 'தொண்டர் பெருமை'
தொண்டர் திலகம் திரு இ. இராமநாதன்
சைவமுன்னேற்றச் சங்கம், இங்கிலாந்து
7. 'திருமுறை உணர்த்தும் செந்நெரி'
கலாபூசணம், சைவப்புலவர், பண்டிதர்
சி. அப்புத்துரை, தமிழ்மூழ்

'தேவாரத்தில் சித்தாந்தம்'

சைவசித்தாந்த கலாநிதி
பேராசிரியர் சு. சண்முகவேல், தமிழ்நாடு

மாலை நிகழ்ச்சிகள்

5.00 - 7.30 மணி

தலைமை: பேரநிஞர் முருகவே பரமநாதன்

1. வாழ்த்துரை: நட்பின் நாயகன் திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர்: 'உதயன்'

2. தலைமையுரை
3. சிறப்புரை: 'மணிவாசகரில் பக்தனும் கவிஞரும்'
கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்
4. திருமுறை மனனப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றவர்கள்
5. பரிசளித்தல்:

பெறுவோர்: திருமுறை மனனப் போட்டியிற் பரிசுபெற்றவர்கள்,

பங்குபற்றியவர்கள்

வழங்குபவர்: திரு. க. மகேசன் தம்பதிகள்: முருகன் புத்தகசாலை

பண்ணிசைக் கச்சேரி

7.30 - 8.30 மணி

சங்கீதபூஷணம் திருமதி பூமணி இராசரத்தினம்
சங்கீதபூஷணம் திருமதி கமலாதேவி சண்முகவிங்கம்
ஓம்ஹீ சக்கரகான சபா மாணவர்கள்

மதிப்பளித்தல்

8.30 - 9.00

திருமதி சாந்தபவானி சோமாஸ்கந்தர்
திருமதி கோதை அமுதன்

8. நன்றியுரை: திருமதி இராஜலட்சுமி சண்முகவிங்கம்,
நிர்வாகசபை உறுப்பினர், இந்து சமயப் பேரவை
9. தேவாரம்: திருமதி முத்தையா இராசமலர் - நிர்வாகசபை உறுப்பினர்
10. இராப்போசனம்

இரண்டாம் நாள்

10.08.2008 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 09.00 - இரவு 10.00 மணி
கன்டா கந்தகவாமி கோயில்

முற்பகல் நிகழ்ச்சிகள்
09.00 - 12.30 மணி

தலைமை: சைவப்பெரியார் திரு. நா. சிவலிங்கம், செல்வமலைப் பிள்ளையார் கோயில்

பூசையும் திருமுறைகளுடன் கோயில் வீதிவெலம் வருதலும்
திருமுறை ஒதுதல்: இந்துசமயப் பேரவைத் திருக்கூட்டம்

1. தேவாரம்: திரு. க. கந்தையா - உப பொருளாளர் இந்து சமயப் பேரவை
2. அமைதி வணக்கம்
3. வரவேற்புரை: திருமுறைச்செல்வர் சிவ. முத்துவிங்கம்
பொதுச் செயலாளர்: இந்து சமயப் பேரவை
4. வாழ்த்துரைகள்: சிவார்ஜி இரகுராமக் குருக்கள்
முதன்மைக் குருக்கள், கன்டா கந்தகவாமி கோயில்

பத்திரிகை வித்தகர் திரு எஸ். திருச்செல்வம்
பிரதம ஆசிரியர்: 'தமிழ் தகவல்'

5. தலைமையுரை
6. சிறப்புரைகள்: 'சிதம்பர இரகசியம்'
ஆகம சித்தாந்த வித்தகர் கலாநிதி சோமஸ்கந்தக் குருக்கள்
7. Research Presentation on "Expression of Karma" by Dr. R. Lambotharan
8. பண்ணிசை: சங்கீதபூஷணம் திருமதி கெளரி குணரத்தினம்

12.30 - 1.30 மணி
அன்னம் பாலித்தல்

பிற்பகல் நிகழ்ச்சிகள்

1.30 - 5.00

தலைமை: தொண்டர் திலகம் இ. இராமநாதன், சைவமுன்னேற்றச் சங்கம்,
இங்கிலாந்து

1. வாழ்த்துரைகள்: சிவத்திரு பஞ்சாட்சர கிருஷ்ணராஜ குருக்கள்
தாபகக் குருக்கள், ஸ்ரீ கணேச துர்க்கா ஆலயம்
2. தலைமையுரை

3. சிறப்புரைகள்:
'தேவாரப் பண்ணிசை'
திருமதி கெளசல்யா சப்பிரமணியன்
(முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்)

'திருமுறைகளில் தனிமனித ஈடேற்றமும் மனிதகுல மேம்பாடும்'
சட்டத்தரணி க. ஜெயநிதி
முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

'வாழ்வியலில் திருமந்திரம்'
திரு. பொன்னையா விவேகானந்தன்

பட்டிமன்றம்
3.15 - 4.00

4. அரங்கத் தலைவர்: சட்டத்தரணி திரு. தம்பையா ஸ்ரீபதி
பொருள்: கனடாவில் திருமுறைகளை வளர்க்க முடியுமா முடியாதா?

முடியும்	முடியாது
ஆசிரியர் த. சிவபாலு	சட்டத்தரணி கனக மனோகரன்
திருமதி கோதை அமுதன்	திருமதி இராஜ்மீரா இராசையா

பண்ணிசை
4.00 - 4.30

5. செல்வி மீனுஜா விசுவதாசன், சைவசித்தாந்த மன்றம், கனடா

6. பரிசளிப்பு: எழுத்துப் போட்டிகளிற் பரிசுபெற்றவர்கள், பங்குபற்றியவர்கள்

மாலை நிகழ்ச்சிகள்

5.00 - 7.00

தலைமை: வைத்திய கலாநிதி இ. இலம்போதரன்

1. வாழ்த்துரை: சிவநேறி செல்வர் திரு. தி. விசவலிங்கம், தலைவர்: சைவ சித்தாந்த மன்றம், கண்டா

2. தலைமையுரை

3. பேருரை: 'தென்னாடுடைய சிவன்'
சைவசித்தாந்த கலாநிதி பேராசியர் சு. சண்முகவேல்

4. மாணவர் பேச்சுக்கள்: பேச்சுப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றவர்கள்

5. பரிசளிப்பு: பேச்சுப் போட்டிகளிற் பரிசுபெற்றவர்கள், பங்குபற்றியவர்கள்

- 6.

நால் வெளியீடு

7.00 - 9.00

தலைவர்: கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

அறிமுகவுரை: சைவசித்தாந்த கலாநிதி பேராசிரியர் சு. சண்முகவேல்

நூலாசிரியர் உரை

நால் விநியோகம்

7. நடனம் 9.00 - 9.30

தமிழகத்து அடையாறு நடனமேதை லக்ஷ்மணனின் மாணவி நாட்டிய தாரகை திருமதி ஜெயபத்மினி ஆனந்த அவர்களின் இந்தோ கண்டா நடனப் பள்ளி மாணவிகள்

8. நன்றியுரை: திருமதி அன்னபூரணம் ஞானசம்பந்தர் உறுப்பினர், இந்து சமயப் பேரவை

9. தேவாரம்: திரு. இ. லோகேஸ்வரன்
உப பொருளாளர் இந்து சமயப் பேரவை

10. இராப் போசனம்

திருமுறை மகாநாடு

முன்னாம் நாள்

காலம்: 24-08-2004 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகல் 2:00

இடம்: ஆத்மஜோதி மண்டபம்

(7125 Waverly St. #101, Montreal, QC H2S 3J1)

(தூர்க்கை அம்மன் கோவிலடியிலிருந்து Jean-Talon Rode west திசைப் பக்கமாக
இரண்டாவது தெரு)

2:00 மணி திருமுறை முற்போதல்

3:00 ஆரம்ப அமர்வு:

தலைமை: திருமதி ஜெயவத்னி தனேஸ்வரன்
(ஆசாள் ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்)

பஞ்சபுராணம்: ஆத்மஜோதி இணைய மாணவர்கள்

ஆசியுரை: பிரமழி செல்வசிவகுமாரசர்மா
(பிரதம குரு தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம், மொன்றியல்)

வரவேற்புரை: திரு ந விசுவநாதபிள்ளை
(தலைவர் ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்)

தலைமையுரை

சிறப்புரை: ‘அலயவழிபாடும் திருமுறையும்’
திரு நடராசா வாகீசன்
(திருமுருகன் ஆலய கலாச்சாரச் செயலாளர்)

‘திருமுறையும் திருவைந்தெழுத்தும்’
திருமதி கமலா இராமநாதன்
(திருமுருகன் கலைநெறிக் கல்விக்கழக அதிபர்)

பண்ணிசை
மதுரகான மன்ற மாணவர்கள்
வழங்குபவர்:
ஆசாள் திருமதி செல்வமலர் மதுரநாயகம்

‘திருமுறையில் திருமந்திரம்’
திருமதி குலராணி மகேஸ்வரன்

‘சிற்றைத்தனை தெளிவித்து’
வீணைமைந்தன் திரு கே ரி சண்முகராஜா

5:00 இரண்டாவது அமர்வு:

தலைமை: திருமுறைச் செல்வர் சிவ. முத்துலிங்கம்
பொதுச் செயலாளர், இந்து சமயப் பேரவை

சிறப்புரை: ‘நாமார்க்கும் குடியல்லோம்’

திருமதி உமா சிவதாசன்
(ஆசாள், ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்)

‘அநாம் திருமுறையில் புராணக் கருத்துகள்’
முனைவர் திருமதி சரஸ்வதி சாய்நாத்
(விரிவுரையாளர், Mc Gill University, Montreal)

பண்ணிசை:

முத்துச்செல்ல ஸ்ருதி லயாலயம்

வழங்குபவர்:

ஆசாள் திருமதி ஜெயானந்தவதி ரமேஷ்

‘தமிழோடு இசை பாடல்’

சாதகமணி பிரம்மஸீ சுதன் சர்மா

‘தாயினும் நல்ல தலைவன்’

திரு சி உதயகுமார்

(ஆசான் ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம்)

இடைவேளை

6:30 மணி இறுதி அமர்வு:

தலைமை : சைவதுரந்தரர் வி. கந்தவனம், தலைவர்: இந்து சமயப் பேரவை
பண்ணும் பரதமும்

சிறப்புரைகள்:

சைவசித்தாந்த கலாநிதி சு. சண்முகவேல்

சட்டத்தரணி க. ஜெயநிதி

முன்னாள் உதவி விரிவுரையாளர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்

பரிசு வழங்கல்:

(திருமுறை மகாநாட்டிற்காக ஆத்மஜோதி தமிழர் இணையம் நடத்திய சமய அறிவுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு)

பரத அரங்கம்:

ஆதிபராசக்தி நாட்டியப்பள்ளி மாணவர்கள்

வழங்குபவர்:

ஆசாள் தர்சினி சுதாகரன்

நீதியே சைவம்

திருமதி விஜயலெட்சுமி ராமஜேயம்

அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியை கிறேய்ஹேட் தோட்டம், உடஹந்தென்ன

சைவநெறி சைவநீதியின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நீதிக்குப்பூர்ம்பான எதுவும் சைவநெறியில் இல்லை. நீதிதான் சிவன், நீதிதான் இறைவன். நீதிக்கு மேற்பட்டது எதுவும் இல்லை. நாம் ஒவ்வொருவரும் எந்த அளவிற்கு நீதியைச் சார்ந்திருக்கிறோமோ அந்த அளவிற்குக் கடவுளைச் சார்ந்திருப்பவர்கள் ஆகின்றோம். நீதியைப் பூர்க்கணிப்பவர்கள் கடவுளைப் பூர்க்கணிக்கின்றனர். சிவநித்தைக்கு ஏப்பாகும். கோயிலுக்குச் செல்லலாம். திருவிழாக்கள் நடத்தலாம். சைவ வேடங்கள் தரிக்கலாம். கோயில் அமைத்து கும்பாவிசேஷங்கள் செய்யலாம். ஆனால் இவர்கள் நீதியைச் சேவிக்கவில்லையெனில், ஒரு போதும் சைவர்கள் ஆகமாட்டார்கள். சைவர்கள் எப்பொழுதும் நீதிமான்களாக இருப்பர். சைவர்களுக்கு நிதிபெரிதன்று நீதியே பெரிது ஆகும். எல்லார் உயிர்களும் இருப்பது தான்நீதி. மனநீதி, வர்த்தகநீதி, யுத்தநீதி, அரசநீதி, குடும்பநீதி, சமூகநீதி, கணவனின்நீதி, மனைவியின் நீதி, குழந்தைநீதி, உத்தியோகநீதி, போக்குவரத்து பிரயாணநீதி, வழிபாட்டுநீதி, தனிமனிதநீதி, கருத்து அபிப்பிராயநீதி, விரும்பிய இடத்தில் வசிக்கும்நீதி, மதானுஷ்டானர்கங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் நீதி, என்பனவே மானுடர்கட்குரிய நல்ல நீதிகள். எனவே நீதி இயற்கை இரண்டும் தொடர்புடையன. ஆகவே நீதியையும் இயற்கையையும் இணைத்து இன்றும் நீதி உரைப்பது சைவம். நீதியல்லாதவை பொய். பொய் என்பது அநீதி. அநீதி அறத்தை வெறுப்பது. நீதி அறத்தைப் பேணுவது. எனவே அறவழிப்பட்டது சைவநீதி. அதனை ‘மேன்மை கொள் சைவநீதி’ என்பர்.

இவ்வண்ணம் அனைத்திலும் அங்கிங்குகானாதபடி வியாபித்திருப்பது நீதி. ஒழுங்கு, முறைமை, நேர்மை, உண்மையாக நீதி விளங்குகிறது. நீதி மாறாதது. நீதி எப்பொழுதும், எவ்விடத்திலும், எந்தெலையிலும் ஒரே தன்மையதாய் உள்ளது. அது மாற்றத்திற்குள்ளாவதில்லை. அழிவதும் இல்லை. நீதியைச் சார்ந்துமனிதன் நிற்குமளவிற்கு அவன் வாழ்க்கையில் உயர்வை அடைகிறான். நீதியை விட்டு விலகியிருக்குமளவு அவன் தன்னையே அழித்துக் கொள்ள வழிதேடுகிறான்.

நீதி இப்பிரபஞ்சம் முழுவதிலுமே செறிந்து காணப்படுகின்ற போதிலும், எல்லோர் கண்ணுக்கும் எளிதில் புலப்படாமலே இருக்கின்றது. ஏன் பிரமாவும் விட்டுண்வும் கூட இந்த நீதியைத் தேடி ஆகாயம் வரையும், பாதாளம் வரையும் சென்றார்களோ? மாலும் அயனும் காணாத நீதியே, என்று மணிவாசகப் பெருமான் சிவபெருமானை நோக்கி விளிக்கின்றார்.

பூமியில் நின்றுகொண்டு பூமியைத் தேடுவது போலவும், மலையில் நின்ற கொண்டு மலையைத் தேடுவது போலவும், விண்ணில் நின்று கொண்டு விண்ணையைத் தேடுவது போலவும் அமைந்தது. பிரமவிட்டுணுக்கள் நீதிக்குள் நின்று கொண்டுநீதியைத் தேடியதான் அந்த நிகழ்ச்சி. இது விந்தையிலும் விந்தையல்லவா? ஆம் இந்த விநோதச் செயல் பிரமவிட்டுணுக்களின் அறியாமையால் எழுந்த விபரிதம். எங்கும் நிறைந்த நீதியை காணவிடாது பிரமாவையும் விட்டுணுவையும் தடுத்தவை எவை? அவர்கள் இருவரிடமும் காணப்பெற்ற நான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் தான். எங்கும் பிரகாசமாகவும் பிரத்தியிட்சமாகவும் விளங்கிய நீதியாம் பரம்பொருளை அவர்களின் கண்களுக்குப் புலப்படாதவாறு தடுத்தன. எங்கே செருக்கும், கர்வமும், அகந்தையும், ஆணவழும் முனைப்பாக எழுகின்றனவோ அங்கே நீதி மறைந்து விடுகின்றது.

பிரமனும், விட்டுணவும் தான் பெரிது. நீ பெரிது என்று அகந்தை கொண்டு போராடினார்கள். அகந்தை நீதியைப் பார்க்க விடாது. அவர்களின் கண்களுக்குத் திரையிட்டுவிடும். அதனால் நீதியின் ஒரு கூறு தன்னிலும் அவர்களால் காணப்படவோ, அனுகப்படவோ முடியவில்லை. இவ்வாறு களைத்து அலுத்துச் செய்வதறியாது நின்றபோது இறைவன் தோன்றி அவர்களுக்கு அறிவொளியைக் கொடுத்தார். அவர்களின் அறியாமை இருள், அந்த அறிவுப் பிரகாசத்தின் முன் நிற்கமுடியாது அகன்றது. பிரம விஷ்ணுக்களிடம் இந்த அகந்தையும், கர்வமும் நீங்கின. அப்பொழுது தான் எத்தனையோ காலம் தேடியும் காணமுடியாத நீதியைக் கண்களிரக் கண்டனர். நீதியே சொருபமான பரம்பொருளை அறிந்தனர். நீதியும் பரம்பொருளும் ஒன்றேன உணர்ந்தனர். உண்மை நிலை தெளிந்தனர். நீதிக்குத் தலைவணங்கினர். நீதியைச் சார்ந்து நிற்பவர்கள் தான் சைவசமயிகள். தாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையைக் கொடுத்தான் நோக்கிலோயே சைவநீதி உலகமெலாம் விளங்க வேண்டும் என்றனர். நீதிநிலைக்கும்போதுதான், உலகில் சமாதானமும், சாந்தியும் அமைதியும் நிலைகொள்ள வழிபிறக்கும். நீதியை நிலைநாட்டுவதற்குச் சாத்வீக குணம் மேலோங்கி விளங்க வேண்டும். சைவம் போதிப்பது சாத்வீக குணங்களையே.

இன்று நீதியைத் தேடாது நிதியையே மக்கள் தேடி அலைந்து வாழ்கின்றனர். ஆவேசத்தோடு நிதியைத்

தேட முண்டியடிக்கின்றனர். நீதியைக் குறுக்கி நிதியைப் பெருக்கும் முயற்சிகளே பெரிதும் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு பெறப்படுகின்ற நிதி, மனிதர்களுக்குச் செருக்கையும், கர்வத்தையும், தலைதடுமாற்றத்தையும், மயக்கத்தையும், நோயையும், அவமதிப்பையும், நிந்தனையையும், இகழ்ச்சி மனப்பாங்கினையும் வழங்குகின்றது. நீதியை மறக்கின்றது. நிதி மிகும்போது நீதி மறைவது வாழ்க்கை முறையாகிவிட்டது. எத்தகைய குற்றங்களையும் புரிந்தபின்னர் அவற்றை நியாயப்படுத்தவே நிதி உதவுகின்றது. நீதிவேறு, நியாயம் வேறாகத் தோன்றுகின்றன. வாழ்க்கைக்கு நிதி தேவை. ஆனால் நிதியே வாழ்க்கையாக இருக்கக்கூடாது. வாழ்க்கையின் நோக்கமே அறுமதான். இதனால் தான் “இல்லறம்” என்றார் வள்ளுவப் பெருமான். நிதி நீதியின் பாற்பட்டதாக அமைய வேண்டும். நிதி நீதியை நிலைநிறுத்த உதவவேண்டும்.

“நீதி” போதும் என்ற உணர்வை வளர்க்கும். நிதி “போதாது” என்ற அவாவை மேலும் ஆவேசத்துடன் பெருக்கும் நீதியைப் பாதுகாக்கும் கவசங்கள் சிவசின்னங்களாகும். திருநீறு செம்மையாகிய நீதியை வளர்க்கும். திருநீறே சைவநீதியை வளர்க்க உதவும் குறியீடு. மந்திரமும், தந்திரமும், மருந்துமாக உடல் நோய்களைத் தீர்க்கவும் மனத்திலே மகிமையை விளங்கவைக்கவும் உதவுவது திருநீறு. திருநீறுதான் செல்வம். சைவர்களுக்கு “நீறு” தான் “நிதி” அது “நீதி”யை வளர்க்க உதவுகிறது. இன்று நெற்றியிலே “நீறுபூசுவது” சைவத்துக்கு மேன்மை என்று நினைத்துச் சிலர் “மன அழுக்குகளை” வளர்த்துக் கொண்டு போலிச் சைவர்களாக வாழ்கின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் திருநீற்றினை நிலத்தை நோக்கியவாறு பூசி அலங்காரம் என்று நினைத்து அழிக்கின்றனர். மேலும் சிலர் திருநீற்றைத் தரித்துக் கொண்டு “பஞ்சமாபாதகம்” புரிகின்றனர். வேறு சிலர் திருநீறே பூசாது வெறுத்து வெறுஞ் சைவர்களாக முகத்தில் எண்ணை வழிந்தாற் போற் திரிகின்றனர். “அகத்தின் அழகு முகத்திற் தெரியும்” என்பதால் “உள்ளம்” செம்மை பெறுவதே நீதி. நிதி, உண்மை. அதற்காகவே சைவம் திருநீற்றைக் கொண்டு உயரங்களைப் போதிக்கின்றது. திருமுறைகள் திருநீற்றையே சரியான சாதனம் என்று விதந்துரைக்கின்றன. எனவே இப்போது யார் நீதிவான்? எது நீதி? நீதியின் இலக்கணம் என்ன? எனவே உயர்ந்த தத்துவங்களையும், தகைமைகளையும் எடுத்துரைக்கும் சைவத்துவங்களை அறிந்தும், தெரிந்தும், புரிந்தும், மகிழ்ந்தும் ஏற்று “நீதி” வாழ்வு வாழ்வது மிகமிகக் கடினமான நடைமுறையாகும். இதனாலேயே சிவ வணக்கம், சிவவழிபாடு, சிவதத்துவம் “கடினம்” என்ற கொள்கை உருவாகியது. இதனாலேயே எளிமை வழிபாடும் சிறுதெய்வ வழிபாடுகளும் பெருகின. முறைகள் பிறழ்ந்தன. கட்டுப்பாடுகள் நெடுக்கும் மறைந்தது. மனிதர்கள் மறந்து கெட்டொழிந்தாலோழிய என்றும் மங்காது எப்பொழுதும் கருணைபுரிந்து மனிதர்கள் வாழ உறுதுணைபுரிவது திருவருளாகிய பரஸ்பரங்கருணையோயாகும். அதுவே சைவநீதியின் உயர் பயன் எனவே திருவருள் வழி நின்று வாழ்வதே சைவர்களின் கடமையாகின்றது. அதுவே நீதி.

நன்றி: நவநாதம்

பெரியபுராணம் சைவசித்தாந்தமும்

கலாநிதி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

முன்னாள், தலைவர் தூர்க்கா தேவி தேவஸ்தானம் தெல்லிப்பழை

“இறைவரோ தொண்டருள்ளத் தொடுக்கம்

தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே”

என்பது ஒளவையாரின் வாக்கு. நினைப்பவர் மனம் கோயிலாய்க் கொண்டவன் பெருமான். இதனாலேயே அடியவர்களின் பெருமை ஆண்டவனின் பெருமையிலும் பார்க்க விணு சி நிற் கிறது. இத்தகைய பெருமையுடையவர்களைப் பற்றிப் பேசிய புராணம் என்று போற்றப்படுகிறது. முதற் பதினொரு திருமுறைகளும் இறையின்பத்தின் நிலைமையை எடுத்தோதுவன். ஈற்றிலுள்ள பன்னிரண்டாந் திருமுறை மாத்திரம் தான் இறையின்பத்திற் தினைந்த அடியார்களைப் பற்றிக் கூறுவது அவர்கள் இறையின்பத்தில் தினைத்தவர்கள்.

“காலையும் மாலையும் கைதொழு வார்மனம்
ஆலய மாமே அருநெறி யார்க்கே”

என்னும் திருமுறைக்கேற்ப அடியவர்களின் உள்ளமே ஆண்டவனுக்குரிய இடமாகும். இறைவன் திருவருள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் சிறப்பாக வெளிப்பட்டு விளங்குவது சிவனடியார்களிடத்திலேதான் என்று அறிகிறோம். இதனை நீதிவெண்பா என்ற நூல் அழகான முறையில் விளங்குகிறது வெப்பமான சூரியனது கிரணத்தில் நின்றாலும் நிற்கலாம். அக்கிரணத்தைப் பெற்று வெப்பமாக விளங்கும் மணவின்மேல் நிற்றல் முடியாது. அதே போன்று இறைவனுடைய அருளாற்றலிலும் பார்க்க அவ்வருளைப் பெற்று நிற்கும் அடியவர்களின் அருளாற்றல் வியத்தற்குரியதாகும்.

“ஈசனைதீர் நின்றாலும் ஈசனருள் பெற்றுயர்ந்த
நேசரைதீர் நிற்ப தரிதாமே - தேசவளர்
செங்கதீர்முன் நின்றாலும் செங்கதீர் வன்கிரணம்
தங்குமணை நிற்பதறிதே தான்.”

இவ்வாறு நீதிவெண்பா என்ற நூல் அழகாக விளங்கிறது.

சேக்கிழார் நற்பணி

தோத்திரங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு காலத்திலேயே சேக்கிழார் சுவாமிகள் வாழ்ந்தார். மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் முடிமணி போன்று விளங்கும் சிவஞான போதத்தையருளிய மெய்கண்ட தேவநாயனாருக்கு எழுபது வருடம் முந்திவாழ்ந்தவர் இவர். காலத்தை நோக்கி இவர் ஆற்றிய இந்தச் சேவையினால் சைவத்தமிழுலகம் மூன்று பெரும் பயன்களை அடைந்ததெனலாம். முதலாவது ஆட்சி பீடத்திலே சைவத்தை ஏற்றி வைத்த பெருமையாகும். இரண்டாவது சைவசித்தாந்தத்துக்கு விளக்கங் கொடுத்த பெருமையாகும். இதனாலேயே சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் எட்டு நூல்களை ஆக்கிய உமாபதிசிவாச்சாரியார் அவர்கள் சேக்கிழாருக்கு ஒரு தனிப்புராணம் இயற்றினார். மாதவச் சிவஞான சுவாமிகளும் “எங்கள் பாக்கியப் பயன் சேக்கிழார் என்று போற்றினார். இன்னும்

“தூக்கு சீர்த்திருத் தொண்டத் தொகைவிரி
வாக்கினாற் சொல்ல வல்ல பிரான்” என்று குறித்தருளினார்.

நூலின் தோற்றம்

அரசன் அந்பாயசோழன் திருமுறை முதலிய நூல்களில் ஈடுபட்டுத் திருவருளைப் பெற்று உய்யாமற் சீவகசிந்தாமணி போன்ற காப்பியங்களிலே ஈடுபாடு கொண்டு சுவைப்பதைச் சேக்கிழார் உணர்ந்தார். இந்த ஈடுபாட்டை மாற்றவேண்டுமென்று கருதி அரசனுக்குச் சிவகதைகள் பற்றிச் சுருக்கமாக விளக்கினார். இதனால் திருத்தொண்டர்களது வரலாற்றை விரிவாகப் பாடித்தரும்படி அமைச்சராகிய இவரை அரசனே வேண்டிக்கொண்டான். அவனது வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டு திருத்தொண்டர்களது வரலாற்றை எடுத்துப் பாடுவதில்

பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆனால் பாடுவதற்குத் தனக்குத்தகுதியுண்டா என்று எண்ணி, ஏங்கி இறைவனை நினைந்தார்.

“ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி”

என்னும் சைவசித்தாந்த விளக்கப்படி இறைவனே தனக்கு உள்ளின்று உணர்த்த வேண்டுமென்று நினைத்தார். தில்லையை நோக்கிச் சென்றார். அதன் எல்லையிலே வீழ்ந்து வணங்கினார். திருக்கோயிலில் புகுந்து வலம் வந்து கனகசபையிலே கூத்தப் பெருமானைக் கண்டு வணங்கி “எம்பெருமானே! உண்ணடியார்களது பெரும்புகழைப்பாட அடியேனுக்கு அடியெடுத்துக் கொடுத்தருள்ள வேண்டும்” என்று வணங்கினார்.

உலகெல்லாம்:

தில்லையைப்பலவன் திருவருளால் அப்பொழுது “உலகெலாம்” என்ற பேரொலி அசரீயாக எழுந்தது. இதனை அறிந்து கொண்ட தில்லைவாழ்ந்தனர்கள் சேக்கிழாரது திருவருட் பெருமையை வியந்து கூத்தப் பெருமானது திருமாலையைத் திருநீற்றுடன் அவருக்கு அளித்துப் பரிவட்டங்கட்டி வாழ்த்துக்கூறி நின்றார்கள். அவையனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு ஆயிரங்கால் மண்டபத்தையடைந்து “உலகெலாம்” என்ற அச்சொல்லையே முதலாகக் கொண்டு புராணத்தைப் பாடத் தொடங்கினார்.

“உலகெலாம் முணர்ந்த தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணிய
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்”

கூத்தப் பெருமான் எடுத்துக் கொடுத்த இந்த உலகெலாம் என்ற தொடரை முதலாகக் கொண்டு பாடிய சேக்கிழார் இறைவனது திருவடியையே அதன் பொருளாகக் கொண்டு முதற் பாடலை பாடி முடித்தார்.

முதற்பாடல் தரும் சித்தாந்த விளக்கம்:

உலகு என்பது உயிர்களைக் குறித்து நிற்கின்றது. இறைவன் உயிர்களின் சொல்லையும் நினைவையும் கடந்தவன். அதனாலேயே கடவுள் எனப்படுகிறான். பாச ஞானங்களுக்கும் பச ஞானங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவனாகிய இறைவனை அரியவனாகக் காட்டிய அடிகள் உணர்தல் என்பதால் மனத்தையும், ஒதுதல் என்பதால் வாக்கையும் காட்டி வாக்குமனாதீதன் என்பதை விளக்குகிறார். இது இறைவனுடைய சொருபநிலையாகும். ஆனால் உணர்வதற்கு அரியவனாயினும் எனியவனாக உருவந்தாங்கி நிற்றலால் இரண்டாவதுடியில் “நிலவிலாவிய நீர்மலி வேணியன்” என்கிறார். எனவே இது இறைவனது தடத்த நிலையைக் கூறுகிறது. அத்தடத்த நிலையில் அனந்தசக்தி உயிர்களைப் பஞ்சக்கிருத்தியம் செய்து உய்விப்பதை விளக்கி “அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்” என மூன்றாமடியில் அருளுகிறார். மலர்சிலம்படி என்பதால் எல்லாப் பொருள்களும் அவனது திருவடியினின்றே தோன்றுவது உணர்த்தப்படுகிறது. பக்குவழுள்ள அன்பாக்களின் உள்ளத்திலே மலர்களின்ற சிலம்படி இதுவாகும். நினைத்தல், வாழ்த்தல், வணங்கல் ஆகிய முக்கரண வழிபாட்டையும் சிலம்படிக்குக் கூறித் தொடங்குகிறார். கூத்தப்பெருமான் எடுத்துக் கொடுக்க ‘உலகெலாம்’ என்பதை முதலாகக் கொண்டு தமது வியாபாரத்தை நன்கு செய்தார் என்று மகா வித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை பாடிச் சேக்கிழாரைச் சிறப்பிக்கின்றார். இவ்வாக்கினை முதல், நடு, முடிவு என்னும் மூன்றிடத்திலுஞ் சிறப்பாக அமைத்து முடித்திருக்கிறார். திருஞானசம்பந்தர் இறைவன் அளித்த முத்துச்சிவிகையை ஏற்று அதனை வலம் வந்து வணங்கி அஞ்செழுத்து ஒதி அதன் மீது அமர்ந்தார் என்பதை எடுத்துக்காட்டிய இடத்தில்

“சோதி முகத்தின்சிவிகை குழ் வந்துபார்
மீது தாழ்ந்துவெண் ணீற்றோளி போற்றி நின்று
ஆதியார் அருள் ஆதலின் அஞ்செழுத்து)
ஒதி ஏறினார் உய்ய உலகெலாம்”

எனப் பாடியுள்ளார் நாலாயிரத்து இருநூற்று என்பத்தொரு பாடல்களில் ஏறக்குறையப் பாதி அளவில் மேற்காட்டிய

பாடல் அமைந்து நடுவில் ‘உலகெலாம்’ என்பது விளங்குகிறது. திருத்தொண்டத் தொகையை அருளிய சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகளுக்கும் திருவாரூர்ப் பெருமானே அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். வகைநூலாகிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதிக்கும் திருநாரையூர்ப் பிள்ளையார் அருள் அளித்தார். விரித்துப்பாடிய சேக்கிழாருக்கும் அம்பலவாணனே அடியெடுத்துக் கொடுத்தார்.

கத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தப் புதையல்:

சைவத்தின் குலக் கவிஞராகிய சேக்கிழார் சித்தாந்த உண்மைகளைத் தெளிவுடை இந்நாலில் விளக்கியுள்ளார். திருமந்திரமும் ஞானமிர்தம் போன்ற சித்தாந்த சாத்திரங்களும் தோன்றியிருந்த போதிலும் சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் உண்மைகளையும் சாதனம், பயன், முதலிய இயல்புகளையும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், என்னும் விளக்கங்களையும் மிகச் சிறப்பாக விளக்கிய பெருமை சேக்கிழார் சுவாமிகளுக்கே உண்டு. உயிரின் இயல்புகளையும் பசு, பாச ஞானங்களின் இயல்புகளையும் பதிஞானத்தின் உயர்வையும், அணைந்தோர் இறைவனுடன் இரண்டறைக் கலந்த தன்மையையுந் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார்.

இருவகை ஞானம்

திருத்தோணிபுரத்தில் ஞானப்பாலுட்டப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் தவமுதல்வர் சம்பந்தர் ஞானம் பெற்ற தன்மையை விளக்குமிடத்திற் பாடிய,

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கிய ஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெங்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்த்தா ரந்திலையில்”

என்ற பாட்டில் விளக்கிய ஞானவாய்மையே சிவஞானசித்தியாரில் அப்படியே அடியொற்றி கூறப்படுகிறது. “கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை கிளத்தலென வீரரண்டாங் கிளக்கின் ஞானம் என்கிறார் அருணந்திசிவம் கேட்டல், சிந்தித்தல் இரண்டும் நூல் பற்றியதாகையால் அபரஞானம் என்றும் தெளிதல், நிட்டை இரண்டும் நூல் பற்றாததாகையால் பரஞானம் என்றுங் கூறப்படும். உவமையில்லாக் கலைஞானம், உணர்வரிய மெங்ஞானம் என்றும் பிரித்துச் சேக்கிழார் காட்டியபடியே அருணந்திசிவமும் பிரித்து விளக்கியுள்ளார்.

திருப்பாசுர விளக்கம்

திருஞானசம்பந்தர் சமணருடன் புனல்வாதஞ் செய்து சைவத்தின் பெருமையை உலகிற்குக் காட்டி அருளிய பதிகம் திருப்பாசுரமாகும். இது ஞானபாத முடிவாயச் சிவஞானபோதத்தின் விளக்கமாய் அமைந்தள்ளது. முதல் மூன்று பாட்டுக்களும் பொதுவகையிலும், பின்பாட்டுக்கள் சிறப்பு வகையில் அமைந்துள்ளன. வாழ்க அந்தனை’ என்ற பாட்டின் விளக்கத்தில் சங்காரக் கடவுளாகிய சங்கரனே முதல்வன் என விளக்கி வேள்விகள் அர்ச்சனைகள் வழிபாடுகள் யாவும் அவனுக்கே உரியதெனக் காட்டுகிறார்.

“அந்தனை தேவர் ஆனினங்கள் வாழ்கவென்று
இந்தமெய்ம் மொழிப்பயன் உலக மின்புறச்
சந்தவேள் விகள்முதற் சங்க ராக்கு முன்
வந்த வர்ச்சனை வழிபாடு மென்னுவாம்”

எனக்கூறி அடுத்த பாட்டில் ‘உரிய அன்பின்றி காண்பவனிற் குண்மையாம், பெரிய நல்லடையாங்கள் பேசினார்’ என விளக்கி இறைவன் உண்மையன்பார்க்கே காட்சி கொடுப்பான் என்பதையுங் கூறிப் பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப் படர்ந்த பெருமையையும் விளக்கியுள்ளார். சிவஞானபோதம் 8ஆம் சூத்திரப்பொருளைச் சேக்கிழார் மெய்கண்டாருக்கு முன்னமே கூறிப்போந்தார்.

“தம்மையே சிந்தியா வெனுந் தன்மைதாய்
மெய்மை யாகி விளங்கொளி தாமென
இம்மையே நினை வார்தம் இருவினைப்
பொய்மை வல்லிருள் போக்குவா ரென்றதாம்”

இவ்வாறு பல சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை எடுத்து விளக்கும் திட்பத்தைத் திருப்பாகர விளக்கத்திற் காட்டியுள்ளார்.

மும்மலங்கள் பற்றிய விளக்கம்:

சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள் மும்மலங்கள் பற்றி விளக்கி நிற்கின்றவெனினும் அவற்றுக்கெல்லாம் முன்னோடியாக நின்று விளக்கந்தந்தவர் சேக்கிழார். நாவக்கரசரைக் கல்லோடு கட்டிக் கடலிலே போடுகிறார்கள் “கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும் நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே” என்று பதிகம் பாடுகிறார். கல் மிதக்கிறது. தெப்பம் போல் அதன்மேல் உட்கார்ந்து வருகிறார் நாவரசர். இந்த இடத்திற் சேக்கிழார் அதிசயத்தோடு உணர்ந்த ஒரு உணர்வைத் தருகிறார். ‘இருவினைப் பாசமும் மலக்கல் ஆர்த்தலின், வருபவக் கடலில் வீழ் மாக்கள் ஏறி, அருளும் மெய்யஞ்செழுத்து, என்று கூறி வினையாகிய கர்மம், பாசமாகிய மாயை, மலம், எனப்பட்ட ஆணவம் முன்றையும் இணைத்து பிறவியென்னும் சக்தி திருவைந்தெழுத்துக்கு உண்டு என்பதை விளக்கி அத்தகைய ஜந்தெழுத்து திருநாவுக்கரசரை ஒரு கல்லோடு பினிக்கப்பட்ட போது கரையேற்றாமல் இருக்கமுடியுமா என்கிறார். கண்ணப்பநாயனார், புராணத்தில் இன்னும் சிறப்பாக மும்மல விளக்கத்தைக் காண்கிறோம்.

“முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
இன்புறுவே தத்திரும்பு பொன்னாற் போல் யாக்கை
தன்பரிசும் வினையிரண்டும் சாருமல முன்றுமற
அன்புபிழும் பாய்த்திரிவர் அவர்கருத்தின் இளவினரோ

திருக்காளத்தி அப்பரைத் தரிசித்த மாத்திரத்திலே திண்ணனாரிடத்திற் காணப்பட்ட மாற்றங்களைக் கூறுகிறார். யாக்கை தன்பரிசு என்பது மாயையாகும். மும்மலக்கழிவு குறித்துச் சிவச்சார்பு பற்றி நின்றதைக் காட்டுகிறார். அன்புப் பிழும்பாகிய அடியவரின் மலநாசத்தினால் ஏற்பட்ட மாற்றம் இரசவாதத்தால் இரும்பு பொன்னானாற் போன்ற பெருமாற்றமாகும். பேணுத்துவங்களென்னும் பெருகுசோபனமேறி, ஆணையாம் சிவத்தைச்சார்ச் சென்றவர் அவர். இங்கே தத்துவங்களின் படிமுறையினையும் தசகாரியம் எனப்படும் சோபன முறையையுஞ் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்றார். கூன்பாண்டியன் வெப்புநோய் காரணமாக அல்லவுற்ற நேரத்தில் ஞானசம்பந்தர் பாண்டியனுக்குத் திருநீற்றினைப் பூசிப் பதிகம் பாடி வெப்பை நீக்கிய இடத்திலும் இக்குறிப்பு வருகிறது.

‘தென்னவன் மாறன் தானும் சிவபுரத்தைவர் தீண்டிப்
பெற்று பொன்னவில் கொள்ளை யார்தம் திருநீறு பூசப்
முன்னைவல் வினையும் நீங்கி முதல்வனை யறியுந்தன்மை
துன்னினான் வினைகள் ஒத்துத் துலையென நிற்ற லாலே’

ஞானசம்பந்தரால் நோக்கம் பெற்றவுடனேயும் அவர் நாமம் கேட்டவுடனேயும் திருநீறு பூசப்பட்டுப் பரிசுத்தைச் செப்புவுடனேயும் முன்வினை நீங்கி இறைவனை அறியுந்தன்மையை அடைந்தான் பாண்டியன் எனக் காட்டுகிறார். இளையான் குடிமாற்றநாயனார். தமது வீட்டுக் கொல்லையில் உள்ள கீரைவகைகளைப் பிடித்திச் சிவனாடியாருக்குத்திருவழுமதுாட்ட நின்ற சமயத்தில்

“குழிநிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
பழி முதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க”
என்பதால் நாயனாருடைய பாசம், பழிபாவங்கள் அனைத்தையும் வேரோடு களைவது போல அங்கிருந்த குறும்பயிரைக் களைந்ததெனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

உய்வானுளன்

சாக்கியநாயனார் புராணத்தில் மற்றொரு சைவசித்தாந்தக் கருத்தைக் காண்கிறோம் சாக்கியநாயனார் புத்தர்களது அறத்தின் விழைவைச் சார்ந்து நல்ல ஞானமடைவதற்குப் பலவழிகளையும் ஆராய்ந்து அச்சமய முடிவுகளெல்லாம் உண்மைப் பொருளை உணர்த்தாவென்றும் ஈற்றில் சிவநன்னெறியே மெய்ப்பொருளாவதென்றும் உணர்ந்தார். சிவனை அடைவதே உய்யும் வகை என்றும் உணர்ந்து கொண்டார்.

“செய்வினையும் செய்வானும் அதன்பயனும் சேர்ப்பானும்

மெய்வகையா னான்காகும் விதித்தபொரு ளனக் கொண்டே
இவ்வியல்பு சைவநெறியல்லவற்றுக் கில்லையென
உய்வகையாற் பொருள்சிவனென் றருளாலே உணர்ந்தறிந்தார்”

அதாவது செய்யும் வினை ஒன்று செய்பவனாகிய கருத்தா ஒன்று அதன் பயன் அதனைக் கொடுத்து ணட்டுபவனாகிய முதல்வன் ஒன்று என எண்ணப்படும் நான்குமே உண்மைக் கூறுபாட்டால் துணியப்பட்ட பொருள் எனக் கொண்டு இந்தச் சிறப்பு சைவநெறிக்கே உண்டென்றும் ஏனையவற்றுக்கு இல்லையென்றும் துணிந்து திருவருளால் உண்மைப் பொருள் சிவனெனத் தெளிந்தார் என்பதாம். உமாபதிசிவம். திருவருட் பயனில் இக்கருத்தின் விளக்கமாகவே

“செய்வானும் செய்வினையும் சேர்ப்பயனும் சேர்ப்பவனும்
உய்வா னுளன் என்றுணர்.

முடிவுரை:

திருமுறைகளின் இறுதியாக விளங்கும் இப்பெரிய புராணமும் சிவஞான போதத்தின் இறுதிச் சூத்திரமும் பொருத்திக் காட்டும் உண்மைப்பொருள் யாதெனில் சிவனடியாரையும் சிவாலயங்களையும் சிவனெனவே கண்டு வழிபடுதல் வேண்டும்.

“செம்மலர் நோன்றாள் சேர வொட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரோடு மரீஇ
மாலற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானு அரனெனத் தொழுமே” என்னும் 12ஆம் சூத்திரப் பொருளுக்கு
இலக்கியமே பெரிய புராணம் என்று கூறினால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. இறைவனுடைய சிவந்த தாமரைமலர்கள் போன்ற திருவடிகளை அடையவிடாது தடுத்து நிற்கும் மலத்தினின்றும் விடுபட்டுச் சிவனடியார்களோடு மருவி மேலும் மயக்கம் நீங்குவதால் சிவனடியார்களின் திருவேடத்தையும் திருக்கோயிலையும் சிவபிரானே எனக் கண்டு தொழுது நிற்பர் என்பது சூத்திரப் பொருளாகும். இத்தகைய நிலையில் சீவன்முத்தர்களாக வாழ்ந்தவர்களே இவர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்ட இந்நாலுக்கு ‘மாக்கதை’ என்ற பெயர் குறிக்கிறார் சேக்கிழார்.

“எடுக்கும் மாக்கதை இன்றழிச் செய்யுளாய்
நடக்கும் மேன்மை நடக்கருள் செய்திடத்
தடக்கை ஜந்துடைத் தாழ்செவி நீள்முடிக்
கடக்க ஸிற்றைக் கருத்து விருத்துவாம்.”

பக்திச் சுவை சொட்டச் சொட்டப் பாடப் பட்ட இச்சிவனடியார் சரித்திரத்தைப் பழிப்பவர்களுக்கும் கேட்பவர்களுக்கும் பிறவியிலிருந்து மீளக்கூடிய பெரும் பேறு கிடைக்கும் என்பதையே முதலடியில் ‘எடுக்கும்’ மாக்கதை, என்பதால் விளக்குகிறார். ‘எடுக்கும்’ என்பது பிறவிக்கடலிலிருந்து தூக்கி எடுக்கும் என்றும் பொருள் விளக்கத்துக்குரியது ‘எடுக்கும் மாக்கதை’ என்று இதனைக் குறிப்பிடுவதால் மீட்டங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமல் உய்தியளிப்பது இந்நால் என்று புலனாகிறது.

இத்திருவருட் காவியத்தில் எக்கருத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சைவசித்தாந்த அடிப்படையிலேயே அவை கூறப்பட்டுள்ளன. ‘தோடுடைய செவியன்’ என்று ஒங்காரத்தில் தொடங்கி ‘உலகெலாம்’ என மகர ஓற்றில் முடிக்கிறார். இதனால்திருமுறைகள் அனைத்தும் ஒங்காரத்தின் விரிவாதல் விளங்கும். ஆண்டவன் பெருமையில் திருமுறைகளின் தொகுப்பிற் காண்கிறோம். திருமுறைகளை எமது உயிராகப் பேணி இறைகளோடு இசைந்த இன்பமும், இன்பத்தோடு இசைந்த வாழ்வும் வாழ்ந்து நற்பயனடைவோமாக.

“என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ஃராடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்”

நன்றி: அமரர் ஆறுமுகம் மகாலிங்கம் ஞாபகார்த்த கட்டுரைகள்

ஆசையே அல்லவுக்கு அடிப்படை

த. சிவபாலு எம். ஏ.

மனித வாழ்வின் அடிப்படை இன்பம். இன்பம் எங்கே இன்பம் எங்கே என்று ஒரு கவிஞர் பாடினான். ஆம் 'இன்பம்' என்னும் பதம் பல்வேறு பட்ட பரந்த அடிப்படையைக் கொண்டது. மனிதனால் என்றும் விரும்பப்படுவது இன்பம். சிற்றின்பத்தில் திளைத்து மாண்டு ஒழிகிறாரே என்றார் ஒரு சித்தர். ஆசை அறுபது நாள் மோகம் முப்பதுநாள் என்றும் ஆசைக்கு எல்லையை வரையறுத்தனர்.

இன்பியல் துன்பியல் இரண்டுமே மனித இனத்தின் தவிர்க்கமுடியாத இரு துருவங்கள். வட துருவமும் தென் துருவமும் ஒன்றை ஒன்று கவர்ந்திமுப்பதுபோன்று ஆசை, துன்பம் இரண்டும் ஒன்றை ஒன்று பற்றுக்கோடாகக் கொண்டுள்ளன. இன்பம், துன்பம் இரண்டுக்கும் நடுவே மனிதன் உழுள்ளு துன்புறுகின்றான். மனித இனத்தின் துன்பத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று ஆய்ந்தறிய முற்பட்ட ஞானிகளில் கௌதம புத்தர், யேசு, காந்தி, குருநானக், மொகமட் போன்ற ஆத்மீக வழி நின்று தேடியவர்களும், மாக்ஸ், ஏங்கல்ஸ், லெனின், மாசேதுங் போன்ற உலகியல் இன்பத்திற்கான வழிகளைக் கண்டறிய முற்பட்டோரும் மனித நலனில் அக்கறை கொண்டு விட்டான, வழிகாண் முற்பட்டவர்களே.

ஆத்மீக வழி நின்று சமநிலை, (நிர்வாண நிலை) பேரின்ப நிலையைக் காண முற்பட்டவர்கள் மனித இனத்தின் அழிவுக்கு, துன்பத்திற்கெல்லாம் காரணம் ஆசை என வரையறுத்துக் கூறியுள்ளனர். ஆசையை அறுத்தால் மனிதனுக்குக் கிட்டுவது பேரின்பமாகத்தான் இருக்கும். சிற்றின்பத்திற்கு அடிமைப்பட்டு துக்கசாகரத்தில் துயன்றுமின்று மேலும் மேலும் பழி, பாவம், குது, வஞ்சனை எனப் பாவ மூட்டைகளைக் கட்டிக் கொள்ளும் மனிதனால் மீட்சியே பெறுமுடியாத துக்க சாகரத்தில் ஆழ்ந்து விடுகின்றான் என்கின்றனர்.

ஆனால், உலகியல் வாழ்வில் இன்பத்தோடு இருப்பதற்கும் ஆசைக்கு எல்லை போட்டுத்தான் வைத்தள்ளனர் பொதுவுடமைவாதிகளாக பொருள்நிலை வாதத்தை முன்வைத்த அரசியல் ஞானிகள். நாட்டின் பொருட்கள் அனைத்தும் நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் உடமையானது. செல்வந்தன் ஏழை என்ற பேதத்திற்கே, இடம் இல்லை என்கின்றனர். பண்டைய தமிழனின் சமுதாய அமைப்பு இதன் அடிப்படையிலே அமைந்திருந்தது என்பதற்கு பல சான்றுகள் உள். உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் உலக நீதியை, பொது உடமையை வலியுறுத்துகின்றது. ஆண்டான், அடிமை சமுதாய முறையைவிட அனைவருக்கும் சமத்துவம் தருகின்றார் முதற்கொடி தமிழ்ப்பாட்டி அவ்வை 'சாதியிரண் டொழிய வேறில்லை சாந்றுங்கால் நீதி வழுவா நெறிமுறையில் . . . பகுத்துண்டு பல்லுயில் ஓம்பும் மாண்பு புலப்படுகின்றது. அதற்கு ஒருபடி மேலாக சங்கப் புலவர் கணியன் பூங்குண்ணார் 'யாதும் ஊரெ யாவரும் கேளிர் தீதும் நன்றும் பிற்ற தர வாரா. . . ' என்று உலகமக்களே ஒன்று படுங்கள் என்ற அறைக்கவலை எதிரொலித்தவர். மக்களிடம் பேதமற்ற ஒரே உலகைக் கண்டவர். இத்தகைய தமிழ்ச் சமூகம் இன்று அல்லல் பட்டு துன்பத்தில் ஆழ்ந்ததற்கு போட்டி, பொறாமை, ஆசை என்பதுதான் காரணம். சைவத்தின் அடிப்படையிலோ அன்றிப் பண்டைய தமிழ்ச் சமூக அடிப்படையிலோ சாதிபேதம் இருந்ததற்கான சான்றுகள் இல்லை. திருமந்திரத்தில் திருமூலர் இதனை மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றார்.

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்மே பகுங்கதி யில்லைநாஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந்து துய்மினே.

எப்படியோ தமிழகத்தில் வந்து புகுந்துகொண்ட சாதியமைப்பு பொருளாதார அடிப்படையைக் கொண்டதாகவே பிரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படை. சாதிகள் அனைத்தும் தொழில் சார் பகுப்பாகவே அமைந்துள்ளன. புத்தனின் தேடல் ஆசையை அகற்றுவது மட்டுமல்ல உலகியல் துன்பநிலைக்கு ஆப்பு வைக்கவேண்டும் என்பதே! அபேத நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும், ஆண்டான் அடிமைச் சமுதாய நிலை நலிவடைந்து அனைவரும் சமம் என்ற நிலை உருவாக வேண்டும் எனப் போதித்தார். இது இந்துமதம் காட்டிய வழி, இந்துமதத்தின் கொள்கையும் நிலையும் அதுவே. சாதி அமைப்பு முறையினைக் கட்டிக்காத்ததற்கான காரணிகளான நிலவுடமையும், ஆலயங்களும் இதற்கான தார்மீகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். 18ம் 19ம் 20ம் நாற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த ஞானிகள், பெரியார்கள் சாதிபேதத்தை அறவே மறுதலித்துள்ளனர். ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹஸ்தீ, சங்கரர், பட்டினத்தார், வள்ளலார், வைகுந்தசாமிகள், நாராயணகுரு, அய்யன்காளி, மகாத்மா, ரெட்டைமலை

சீனிவாசன், அயோத்திதாசன், தந்தை பெரியார், அம்பேத்கார் போன்றவர்கள் சாதியத்திற்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்தவர்கள். இந்திய மண்ணின் சாபக்கேடாய் அமைந்துள்ளது சாதிய அமைப்பு முறை. திருமூலர், மூவர் முதலிகள், மணிவாசகர் யாராவது சாதியத்தை ஆதரித்துள்ளார்களா என்றால் இல்லை என்ற முடிவுக்கு வரலாம். இறைவன் விடை கொடுத்தாலும் பூசாரி விடை கொடான் என்பதுதான் இன்றைய நிலையும். சாதிய அமைப்பைத் தகர்த்தெறிந்து ஆலயங்களில் இறைவழிபாட்டை அனைவரும் சமமாகப் பின்பற்றும் வழிகள் உருவாக்கப்படவேண்டும். அதனைத்தான் கண்ணப்பர் வரலாறும், நந்தனார் வரலாறும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கள்ளங் கபடமற்ற இறை அன்பு வேண்டில் வேறொன்றும் வேண்டேன் என்றும் அடியவர்க்கு வேண்டியதை ஈவான் எம்பிரான் என்பதனைத்தானே கண்ணப்பனின் வழி எமக்குத் தத்துவமாக்கித் தந்துள்ளது. யாருக்கும் அருள் கொடுக்காது நந்தனக்கு அருள்பாலித்ததன் தத்துவந்தான் என்ன? ‘கங்கைவார் சடைக்கலந்தாரக் கன்பராகில் அவர் கண்மர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே’ என்பது எமக்கு எதனை உணர்த்துகின்றது?

மனிதனிடம் உள்ள முன்னேற்றுமின்மை, இழப்பு, உதவியற்ற தன்மை, இயலாமை போன்ற உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக காணப்படும் மனக்கிளர்ச்சி அல்லது உணர்ச்சிவேகம் துன்பத்தின் பண்புகளாகக் காணப்படுகின்றன. துன்பத்தில் உள்ளவர்கள் அடிக்கடி பேசாது அமைதியாகவும், தங்கள் உற்சாகத்தை இழந்தவர்களாகவும், சக்தியை இழந்தவர்களாகவும், எதிலும் பின்வாங்குபவர்களாகவும் காணப்படுவேர். இது இன்பத்தின் எதிர்மறையாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. The philosopher Baruch Spinoza defined sadness as the “transfer of a person from a large perfection to a smaller one.” எனக்குறிப்பிட்டுள்ளமை கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

சமய தத்துவங்கள் அனைத்துமே இறைவழிபாட்டையும் பேரின்பத்தை அடையும் வழியையும் காட்டி நிற்கின்றன. பிரம்மாவின் புதல்வர்களான சனகர், சனாதனர், சனத்குமாரர், சனந்தனர் ஆகிய நால்வரையும் இறைவழிபாட்டில் மூலம் பேரின்பத்தை அடைவதற்கு நாரதர் புத்தி புகட்டியதாக மார்க்கண்டேய புராணம் குறிப்பிடுகின்றது. அல்விதமே மிருகன்டு முனிவர் கடுந்தவம் இருந்தபோது தேவலோகத்து அரசனான இந்திரன் பயந்து திருமாலிடம் முறையிட்டான். மிருகன்டு முனிவரோ பக்தி நிறைந்தவர். அவர் தனக்குக் கிடைக்கும் சக்தியைத் தவறான வழியில் உயயோகிக்க மாட்டான் எனத் தெரிந்து கொண்டார் எனினும் அவரின் தவத்தின் நோக்கத்தை அறிவுதற்காக மிருகன்டு முனிவரின் முன்தோன்றி அவரிடம் உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும் கேள் தருகின்றேன் என்றார். அவரோ எனக்குக் கேட்பதற்கு என்ன இருக்கின்றது. நீங்கள் எனது மகனாகப் பிறக்கவேண்டும் எனவேண்டிக் கொண்டதன் பயனாக அவதாரம் எடுத்தவரே மார்க்கண்டேயர். மார்க்கண்டேய புராணத்தில் பேரின்பப் பிரவாகத்தை அடையும் வழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இறைவனின் அவதாரமான மார்க்கண்டேயன் உலகியல் இன்பத்தைத் துறந்து இறை அடியே சரணம் எனத் தொழுது தனது தலைவிதியையே மாழ்நிக் கொண்டவன் என்பதும் என்றும் 16 வயதுடையவனாக வாழ்ந்து வருவதும் நாமனைவரும் அறிந்ததே!

இந்து மதத்தின் மிகமுக்கியமான ஒரு எண்ணக் கரு ‘பேரின்பம்’ அல்லது ‘மோட்சம்’ என்றே நாரத புராணத்தில் இவற்றைப் பற்றிய ஓளிக்கீறுகள் வீசப்பட்டுள்ளன. முதலாவது பேரின்பத்தை அடைவதற்கான வழி நல்ல நடத்தைகளே ஆகும். நல்ல நடத்தைகள் நம்பிக்கையை உயர்த்துகின்றது. நம்பிக்கை என்பது உண்மையான அறிவின் அத்திவாரமாக அமைகின்றது. உண்மை அறிவு ஒரு உயிருக்கும் மற்றைய உயிரினங்களுக்குமிடையே எந்தவித பாகுபாடு, வேறுபாடு, பேதம் இல்லை என்னும் தன்மையை அறிந்துகொள்ள வைக்கின்றது. பேரின்பம் என்பது இறைவனுக்கும் ஆன்மாவிற்கும் இடையே வேறுபாடற்ற ஒருமையை உணர்த்தி இணைக்கின்றது. நாரத புராணம் எத்தகையவர்கள் பேரின்பத்தை அல்லது மோட்சத்தை அடையலாம் என்பதனை அழுத்திக் கூறுகின்றது. எவனொருவனும் வெறுப்பு, கோபம் என்பனவற்றை உணராதவனாக, மற்றும் உலகியல் பொருட்கள், மக்களில் பாசம், பற்று போன்ற இன்ப உணர்வு அற்றுநிலைக்கு எடுத்துச் செல்வதனைக் காட்டுகின்றது. பகவத் கீதையும் மனுதர்மத்தைப் போதித்து இன்பம் பெறும் அற்றலை வளர்க்கும் நிலையைக் காட்டுகின்றது. பகவத் கீதையில் காட்டப்படும் நான்கு வர்ணத்தார் என்பது சாதியையோ சமுதாயத்தில் காணப்படும் பிரிவுகளையோ காட்டுவனவல்ல. அவை இறைவனுக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளி வேறுபாட்டை, இறைவனை அடையும் நடத்தைக் கோலங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவனவாக உள்ளன என்பது ஆய்வாளர்களின் துணிபு.

ஆசையை அறுப்பதற்கான வழிகளையே அனைத்து சமயங்களும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இறைவனை அடைவதற்கு ஆசை இடையூராக இருப்பது மட்டுமன்றி மனிதனின் துன்பத்திற்கு அடிப்படையாக உள்ளதும் ஆசைதான் என்பதூகின்றது. நிர்வாண நிலை அடைவதற்குத் துறவு பூண்டு சமுதாயத்தில் இருந்து பிரிந்து சென்று வாழும் நிலையைப் பற்பல சமயங்கள் வலியுறுத்தின. இது பேரின்பத்தை நாடும் வழியாகவும் கொண்டன. ஆனால் அப்பர், சுந்தரர், ஆளுடையபிள்ளை, மாணிக்க வாசகர் ஆகிய நால்வரும் சமுதாய அமைப்புக்குள் நின்று ‘மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்’ என்ற நிலையினை வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். சமுதாய வாழ்க்கையின் நீரோட்டத்தில் இருந்துகொண்டே அன்பு நெறி, பக்தி நெறி மூலம் இறைவனை அடையும் தன்மையை தெளிவுபடுத்தி

அதன்வழி உலகியல் இன்பத்தை அனுபவிக்கும் வழியையும் காட்டி நின்றனர் நால்வர் என்பது வெளிப்படை. ‘இம்மையே தரும் சோழம் கூறையும்;’ என்று இவ்வுலகியல் இன்பத்தையும் ‘அம்மையே சிவலோகமாள்வதற்கு யாதுமையுறவில்லையே’ என்று சுந்தரர் குறிப்பிடுவதும் கருத்திற்கொள்ளற்பாலது.

இதனையே வள்ளுவனும்

‘துறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்

இல்வாழ்வான் என்பான் துணை’

என்று இல்லறம் ஒம்பி இறைபதம் எய்தலாம் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றார். ‘இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற துணை’ என்று அவர் குறிப்பிடுவதன் மூலம் பிரமச்சாரிகள், துறிவிகள், யோகிகள் ஆகிய மூவருக்கும் உடை, உணவு ஆகியன கொடுத்துத் துணையோடு சேர்ந்து வாழ்பவனே தகுந்த துணையாக இருக்கமுடியும் என்கின்றார். அவனே தன்பொருட்டன்றி பிறர்பொருட்டுப் பணியாற்றிப் புண்ணியத்தை இயற்றுகின்றான்.

‘அன்பும் அறஞும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது’

என்னும் குறுப்பா எமக்கு இல்வாழ்க்கையில் அதாவது சமூக அமைப்பில் இருந்து ஆசையை அடக்கி இன்பத்தைத் துய்க்கலாம் என்ற விளக்குகின்றது. கேடுகெட்டுப் பொருளைத் தேடிவைத்து, கூடுவிட்டிங் காவிதான் போனபின் யாரே அனுபவிப்பார் இந்தப் பணம்’ என்னும் தத்துவம் பொருளைத் தேடினால் மட்டும்போதாது அதனால் கிடைக்கக்கூடிய இன்பத்தை அனுபவிக்கும் வழியையும் அறிந்து அதன்வழி ஒழுகவேண்டும். இல்லாதோருக்கு இருப்பவன் கொடுக்கவேண்டும், அதன் வழி இன்பத்தை அடையலாம். அன்புதான் இன்பும் என்பது நாம் எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பைச் செலுத்த வேண்டும் என்பதனை எடுத்துனர்த்துகின்றது. இந்து மத தத்துவங்கள் பெரும்பாலானவை மறைபொருள் தத்துவங்கள். இறைவனைத் தலைவனாக வேண்டி தலைமகள் கோரிக்கை விடும் தன்மை கொண்டவை அங்கே இறைவனையும் ஆன்மாவையும் கருப்பொருளாக வைத்துப் பாடப்பட்டவை. இது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பனவற்றில் நின்று மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி இறைவனிடத்தில் அன்புவைத்து வாழும் நிலையை முன்வைத்தால் துன்பம் அணுகாது எம்மிடத்தில் என்பது தத்துவம். இம்மையில் நாம் பெறக்கூடிய இன்பம், மறுமையில் நாம் பெறக்கூடிய இன்பம் இரண்டையும் இப்புவி வாழ்வில் இருந்தே பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது தெளிவு. ஆதலால் நாம் ஆசையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆசையே துப்பத்தின் அடிப்படை, ஆசையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்வதன்மூலம் அமைதியான வாழ்க்கை, மகிழ்வான வாழ்க்கையை நாம் அடையாலாம். ‘போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யும் மருந்து’ என்பது எமக்கு எதனை உணர்த்துகின்றது. எதிலும் திருப்தி காணவேண்டும். திருப்திப்படாதவன் ஒருபோதும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கமுடியாது, இன்பத்தை அனுபவிக்கமுடியாது.

ஆசை, அன்பு என்பன எமக்குத் தேவையானவையே! நாம் ஆசைப்படுவது எதில், எதனை அடையவேண்டும் என்பன வரையறுக்கப்படவேண்டியவை. ஆசைக்கு அளவில்லை என்பது உண்மை. ஆனால் நாம் ஆசைவைக்கும் இடம் எது, பொருள் எது, யாரில் ஆசை வைக்கின்றோம் என்பன முக்கியமானவையாக உள்ளன. பெண், மன், பொன் என ஆசைகளை வேறுபடுத்தியுள்ளனர்.

நாம் பிச்சை இடும்போது கூடப் பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை போடவேண்டும் எனப்படுகின்றது. நாம் பிரதியுபகாரம் எதிர்பாராது பிச்சை இடுவது முக்கியம். இது சிலவேளை பிச்சைக்காரரனையே திசை திருப்பிவிடும் நடத்தையாக மாறிவிடலாம். நாம் பிரதியுபகாரத்தை எதிர்பார்த்து ஏதாவது செய்தோமானால் அதனால் நாம் துன்பத்தை அடையவேண்டி வரும். துன்பத்தில் உழலும் ஒருவருக்கு உதவி செய்யும்போது அதனால் எமது மனதில் ஒரு திருப்தி ஏற்படுகின்றது. இதுவே பிரதியுபகாரம் எதிர்பாராது நாம் செய்யும் உதவியாக அமையும். ‘பசி, தாகம், சோர்வு, நடக்கமுடியாது தாண்டித்தான்டி வலுவிழுத்தல், மனவழுத்தம், சோம்பல், அயர்வு, தூக்கமிள்ளை, கவலை, துக்கம், துன்பம், ஏமாற்றம், பொய்த்தோற்றப்பாடு, கற்பனை, மாயைத்தோற்றம் ஆகிய இவை உண்மையான தாகத்தினால் தவிக்கும் ஒருவருக்கு நாம் நீரைக் கொடுக்கும்போது மறைந்துவிடும்’ என ஒரு உண்மையான உள்ளத்தோடு உதவும் நிலைப்பற்றி சுவாமி விவேகானந்தர் எடுத்துரைக்கின்றார். இதுதான் ஆசையை அறுக்கும், மற்றவர்களுக்குத் தேவையறிந்து உதவும் நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் என்பது அவர் தந்த தத்துவ விளக்கமாகும். எந்த ஒரு பிரதி உபகாரத்தையும் எதிர்பாராது தேவை, காலம், இடம் அறிந்து வழங்குவதே கொடையாகும். தன்னை வந்து கேட்ட அனைவருக்கும் இல்லையென்னாது கொடை கொடுத்தான் கர்ணன். கேட்டவற்றைக் கொடுக்கும் தகுதி இருந்த காரணத்தால் அவன் வாரி வாரி வழங்கினான். ஆனால் ஈற்றில் அவன் போர்க்களத்தில் குற்றுயிராகக் கிடக்கும்போது பிராமணர் வடிவில் வந்த கண்ணன் கேட்டது அவன் இதுவரை செய்த தருமத்தை. அதனை அவன் தனது உடலில் வடிந்தோடும் குருதியிலேயே தாரைவார்த்துக் கொடுக்கின்றான். கிருஷ்ண

பரமார்த்தமா ஏன் அவணிடம் அதனைக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டார் என்றால் அவனது பாசப்பினைப்பை அறுத்து சொர்க்கத்தைக் காட்டவே.

முன்னொரு காலத்தில் இராந்திதேவர் என்னும் ஒரு அரசன் தனது அரசை மிகவும் சிறப்பாக ஆட்சி செய்துவந்தான். ஒரு முறை அவனது நாட்டைப் பஞ்சம் பிடித்து ஆட்டத்தொடங்கியது. அவன் தனது கிட்டங்கியில் இருந்த பணமெல்லாவற்றையும் எடுத்து ஊர் மக்களுக்குத் தானம் செய்தான். பொருட்கள் எல்லாம் முடிவடைந்தன. ஆனால் பஞ்சம் அகலாத்து கண்டு அரசன் 48 நாட்கள் அன்ன ஆகாரம் இன்றி விரதமிருப்பதாக முடிவு செய்தான். இதன்படி இவன் உண்ணா நோன்பை மேற்கொண்டான். இறுதிநாள் அவன் நாட்டில் பஞ்சம் வழிக்கப்பட்டது என்பதனை அறிந்து தனது விரதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடிவு செய்தான். மந்திரிகள், பிரதானிகள் குழு தனது விரதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முயன்றான். அப்போது அவனுக்கு முன் ஒரு குவளையில் நீரும், ஒரு தட்டில் உணவும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. நீரை அருந்த முற்பட்டபோது அரண்மனைக்கு வெளியே இருந்து தாகம், தாகம் என்ற அவலக்குரல் அவனது செவிகளில் ஒலித்தது உடனடியாக அவன் அதனை அவதானித்தான். அது வெளியே தீண்டப்படாத குலத்தைச் சேர்ந்த புல்காசா என்பவன் என அறிந்து கொண்டு அந்த குவளை நீரை அவனுக்குக் கொடுக்கும் படி கட்டளையிட்டான். இதனைக் கேட்ட மந்திரி பிரதானிகள் அரசனின் முடிவை நினைத்து மனம் வருந்தினர். அரசர் இறந்துவிடுவாரே என அஞ்சி வேண்டாம் எனத் தடுத்தனர். ஆனால் இராந்திதேவரோ மறுத்துவிட்டார். பின்னர் உணவை உண்ண முற்பட்டபோது விருந்தினர் ஒருவர் வந்தமையால் அந்த உணவை அவருக்கு வழங்கினார். இதன்பின்னர் அவர் குறிப்பிட்டமை வியாசரால் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. ‘நான் இறைவனிடமிருந்து அட்டாங்க சக்திகளையோ அல்லது சித்திகளையோ வேண்டிக் கொள்ளவில்லை. தவிரவும் நான் பிறப்புக்கும் இறப்புக்குமான பிழவிக்கடலை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும் கருத்திற் கொள்ளவில்லை. ஆனால் எனது ஒரே ஒரு குறிக்கோள் எல்லா உயிர்களிடத்தும் இனைந்திருந்து அவர்கள் படுந்துயரங்களை அறிந்து அவற்றிலிருந்து அவற்றை விடுபட வைப்பதே’ எனக்குறிப்பிட்டார். இந்தக் கதையிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்வது என்ன?

மற்றவர்களிடத்தில் உளத்தாய்மையையும், நல்ல சிறப்புறுதன்மையையும் ஏற்படுத்துதல்.

மற்றவர்களிடத்தில் உள்ள கவலை, துன்பம் மனச் சுமையை அகற்றுவதும் உளத் தூய்மைப் படுத்துவதுமாகும்.

மற்றவர்களிடம் உள்ள துன்பத்தை நீங்குவது என்பது ஒருவரின் சொந்த மீட்சிக்காக மேற்கொள்வதிலும் மேலானது என்பதனைக் குறிக்கின்றது.

எனவே மற்றவர்களின் துன்பத்தைக் கண்டு இருக்கங்கொள்ளுபவனே உண்மையாக அவர்களின் மீது கருணை கொண்டு அவர்களுக்கு உதவ முற்படுவான். அவ்விதம் முற்படுவது அவனது துன்பத்தை நீக்கக் காரணமாக அமைகின்றது.

இவ்விதமே மகாபலி மன்னன் தன்னிடம் வருவோர்க்கெல்லாம் வேண்டியதை வழங்கி வந்தான். ஒரு நாள் ஒரு பிரமச்சாரிய மாணவனாக விஷ்ணு காட்சி தந்து தனக்கு மூன்றடி நிலம் தேவையென்றார். மகாபலி எதுவும் யோசிக்காமல் ஆயும் என்றார். ஆனால் அவரது ஆலோசகரான சுக்ராச்சாரியார் திருமாலின் மறைமுக பொருளை உணர்ந்து அதனை எடுத்துரைத்தார். ஆனால் மகாபலியோ சொன்னசொல் தவறக்கூடாது என்பதனை எடுத்துரைத்து சம்மதம் தெரிவித்தார். எனவே ஒரடி நிலத்திலும் இரண்டாமடி தேவலோகத்திலும் மூன்றாம் அடியை மகாபலியின் தலையிலும் வைத்தார் எனகின்றது பூராணம். ஆனால் மகாபலி சுக்ராச்சாரியார் கூறியதற்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு மறுப்புத் தெரிவிப்பது பாவமான செயல் என்றோடு “சிபிச் சக்கரவர்த்தி, டாடிச்சி போன்ற உண்மையானவர்கள் மற்றவர்களுக்கு தங்கள் உயிரைக் கொடுத்தாவது நல்லவற்றைச் செய்வார்கள், அதனை கைவிட்டுவிடமுடியாது. எனவே மன், பொன் போன்ற பிறபொருட்களால் என்ன பயன்? போர்க்களத்தில் போராடும் போராளிகள் புறமுது காட்டாது தங்கள் உயிரையே தருகின்றார்கள். ஆனால் உண்மையாக பெறவேண்டிய ஒருவருக்கு அந்த கொடையைக் கொடுக்காமல் விடுவது பொருத்தமானது அல்ல” எனக் குறிப்பிட்டமை அவரது உளத் தூய்மையையும், வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதில் உள்ள உயர் தன்மையையும் எடுத்தக்காட்டுகின்றது. எனவே துன்பம் வரினும் உண்மைபேசி உத்தமனாக வாழவேண்டும் என்பது வாழ்வின் குறிக்கோளாக அமைதல் வேண்டும்.

வாய்மை என்பபடுவது யாதெனில் யாதொன்றும்

தீமை இலாத் சொலல் (குறள் 291)

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. ஏனைய உயிர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படாத வகையில் எமது சொற்கள் அல்லது உரையாடல் அமைதல் வேண்டும் எனக் குறிப்பிடும் திருவள்ளுவர் அடுத்த குற்பாவில் அதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

பொய்மையும் வாய்மையிடத்துப் புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின் (குறள் 292)

முதற்குறளிலே வாய்மைக்கு இலக்கணம் வகுத்த வள்ளுவர் அதற்கு விதிவிலக்கையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றார். பொய்பேசவேண்டி வந்துற்றகாலை பேசவது தவறல்ல என்று கூறும் வள்ளுவர் அதற்கு புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் என்கின்றார். அதாவது எவருக்கும் எந்தத் தீங்கையும் இழைக்காதது மட்டுமென்றி சொல்லப்படும் பொய்பொன்றினால் உலகம் உய்யுமானல், மற்றவர்களுக்கு நன்மை கிட்டுமானால் அதனைச் சொல்வது சரி என்கின்றார். இங்கே பொய்மை என்பது சிலவேளைகளில் நன்மைக்காகச் சொல்லப்படலாம் என்பதனை ஆலோதிக்கின்றார். எடுத்துக்காட்டாக தாயை இழந்த இரு இளஞ் சகோதரர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாக பார்க்கக் கூடாத படம் ஒன்றை தற்செயலாக கீழே வந்த வீட்டு உடமையாளர் கண்டுவிடுகின்றார். அவர் அதனை அப்பிள்ளைகளின் தந்தையிடம் எடுத்தக் கூறினால் அதனால் பலவிபரீதங்கள் விளையலாம் என்பதனை உணர்ந்து பிள்ளைகளிடம் இருந்த அந்தப் படத்திற்கான நாடாவை வாங்கிச் சென்று மறைத்து விட்டார். தந்தையிடம் சொல்லியிருந்தால் தந்தை பிள்ளைகளுக்கு ஆத்திர மேல்டால் அடித்துவிடுவார் என்பது அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. அதனால் தந்தை மறியலுக்குப் போகவேண்டிய நிலையும், பிள்ளைகளைப் பிரிந்திருக்கவேண்டிய நிலையும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதனை உணர்ந்து அவர் ஓர் பெரிய உண்மையை மறைத்து அவர்களை நன்கு கவனிப்பதோடு தந்தையிடமும் கவனிக்கும் படி சொல்லிவைத்தார். உண்மை சொல்லாமல் விட்டமை தந்தைக்கும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்திற்கும் அப்பழக்கற்ற நன்மையைக் கிட்டவைத்தது. எனவே இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் உண்மையை மறைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சிலருக்கு ஏற்படுவது இயல்பே.

துன்பம் இன்பத்தின் அடிப்படை. சுடச் சுடரும் பொன்போல் ஓளிவிடக்கூடியது உள்ளத்துத் தூய்மை, தூய்மை வாழ்வியலை வளப்படுத்தும். அல்லலை அகற்றும், அன்போடு வாழ வழிகாட்டும். நமக்கு வரும் துன்பத்திற்கு யார் துணையாவார்கள். தாம் தாம் செய்யும் வினையே துன்பத்திற்கு அடிப்படை என்பதனை புத்தன் தொட்டுப் பல ஞானிகள் தங்கள் ஆற்றலால் கண்டு உலகுக்கு எடுத்துச் சொல்லிப் போந்தனர்.

துன்பத்திற்கு யாரே துணையாவார் தாம் உடைய

நெஞ்சம் துணைஅல் வழி (குறள் 1299)

இன்பமாக வாழ்வதற்கு எமது நெஞ்சத்து எண்ணங்கள். நினைவுகள் தான் காரணம், நல்வழியா, அல்வழியா என உணர்ந்து ஓர்ந்து செய்ப்படாதார் கண் துன்பம் குடிகொண்டுவிடும். இவ்வுலகியல் வாழ்வில் அறத்தால் வரும் இன்பத்தை வலியுறுத்துகின்றன இலக்கிய நல் வழிகாட்டி நூல்கள். இல்லறத்தில் இருந்தே நன்மை செய்து நன்மார்க்கத்தை அடையலாம் என்கின்றது சைவ சித்தாந்தம். ஆசா, பாசங்களுக்கு அணைபோட்டால் துன்பம் ஒருபோதும் அனுகாது என்பது சமய ஞானிகளின் முடிபு. தாயுமானவர் பரிபூரண ஆனந்தம் எங்கே எனப்பாடிவைத்துள்ளார். அவர் பரிபூரண ஆனந்தத்தை அடையும் வழி இறைவழிபாடுதான் என்பதனை முன்வைக்கின்றார்.

வாசா கயிங்கரிய மன்றியொரு சாதனை

மனாவாயு நிற்கும்வண்ணம்

வாலாய மாகவும் பழகியறி யேன்புறவு

மார்க்கத்தின் இச்சைபோல

நேசானு சாரியாய் விவகரிப் பேன்அந்த

நினைவையும் மறந்தபோது

நித்திரைகொள் வேந்தேகம் நீங்குமென எண்ணிலோ

நெஞ்சந் துடித்தயகுவேன்

பேசாத ஆனந்த நிட்டைக்கும் அறிவிலாப்

பேடைக்கும் வெகுதாரமே

பேய்க்குண மறிந்ததிந்த நாய்க்குமொரு வழிபெரிய

பேரின்ப நிட்டை அருள்வாய்

பாசா டவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்

பழுத்தொகுழ தேவதருவே

பார்குமண்ட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற

பரிபூர ணானந்தமே.

என அவர் பரிபூரண ஆனந்தம் கிடைக்க வழி கிட்டவில்லையே என ஏங்கும் தன்மையை இப்பாடல் படம்பிடித்துக்காட்டுகின்றது. அடுத்தபாடலில் எல்லாவற்றிற்கும் காரணன் இறைவன் அவனே ஆனந்தத்திற்கான மார்க்கம் என்பதனை உணர்ந்து துதிக்கின்றார்.

தெரிவாக ஊர்வன நடப்பன பறப்பன
செயற்கொன் டிருப்பனமுதல்
தேகங்க எத்தனையும் மோகங்கோள் பெளதிகஞ்
சேன்மித்த ஆங்கிறக்கும்
விரிவாய புதங்கள் ஒன்றோடொன் றாயழியும்
மேற்கொண்ட சேடம் அதுவே
வெறுவெளி நிராலம்ப நிறைகுன்யம் உபசாந்த
வேதவே தாந்தஞானம்
பிரியாத பேரொளி பிறக்கின்ற வருள் அருட்
பேற்றோர்கள் பெற்றபெருமை
பிறவாமை என்றைக்கும் இறவாமை யாய்வந்து
பேசாமை யாகுமெனவே
புரிவா யெனக்குநீ யறிவிக்க வந்ததே
புரிபாக காலமலவோ
பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூர ணானந்தமே.

‘பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம்’ என்பது முது மொழி. ஆனால் தாயுமானவர் ‘சினம்’ என்பது சேர்ந்தாரைக் கொல்லும் அதாவது தன்னைத்தானே அழிக்கும் விடமென்பதனை வலியுறுத்துகின்றார். பேசாத பெருமை கொண்டுள்ள குணக்குன்றானவனுக்கே கோபம் வந்துற்றவேளை அவனது நிறைவான பெருமை அகன்று விடும் ஆகவே கோபத்தை அடக்கவழி காட்டு என்று இறைவனை வேண்டுகின்றார். கோபம் வந்தால் அதனால் வரும் தீமை அளப்பரியது. கோபம், கர்வத்தின் அடிப்படை. கோபத்தை அடக்கி ஆள்பவனே இன்பமாக வாழ முடியும். இராவணன் அழிந்தது சினத்தினால். எனவே சினத்தை அடக்கக் கற்றுக் கொள்ளுதல் மிகவும் இன்றியமையாதது. கோபத்தினால் நாம் பலரைப் பகைக்கின்றோம், வெறுக்கின்றோம், எம்மையே அழிக்கின்றோம். இதிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளவே ‘சம்மாயிரு மனமே’ என்று தனக்குத் தானே சொல்லிவைத்தார் ஈழத்துத்துறவி யோகர் சவாயிகள். ஆசை, பாசம், விருப்பு, வெறுப்பை அடக்கிக்கொள்ளப் பயிற்சி பெறவேண்டும் என்பதனை அவர் தனது வாழ்வில் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்கெல்லாம் எடுத்துரைத்தார். மனதில் அன்பை வைத்துக் கொண்டு வருபவர்களின் கோபத்தைச் சீண்டிப் பார்ப்பது அவரின் விளையாட்டு. அவர் மிகக் கெட்ட வார்த்தைகளால் தன்னை நாடி வருபவர்களைத் திட்டுவார். அடங்கிப்போனோர், அதனைத் தேவவாக்காகக் கேட்டு அருள் வாக்காகப் பெற்றுக்கொண்டு அடங்கிப்போனவர்களுக்கு அவரின் ஆசி கிட்டியது.

மனிதப் பிறவியில் இருந்துதான் இறைவனை அடையும் வழியை எய்தமுடியும் என்பது திருமூலர் கண்ட உண்மை. மிக நயமாக பின்வரும் பாடலினால் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு பாடலாக அவர் மூவாயிரம் பாடல்களை அருளிச் செய்தார். எனவே அவர் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார் எனக்குறிப்பிடுகின்றார்.

ஊனுடம்பிற் பிறவிவிடந் தீர்த்துலகத் தோர் உய்ய
ஞானமுதல் நான்குமலர் நற்றிருமந் திரமாலை
பான்மைமுறை ஓராண்டுக் கொன்றாகப் பரம்பொருளாம்
ஏனாயி றணிந்தாரை ஒன்றவன்தான் என எடுத்து

மந்தை மேய்ப்பவன் இறந்துவிட அவனைச் சுற்றி அகலாது இருந்து பசக்கூட்டத்தின் மீது கருணை கொண்டார் திருமூலர். அவர் அந்த இடையனின் உடலைப் புகுந்து, அவற்றை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார். ஆனால் மனைவியிடம் உண்மையைக் கூறினாரா? இல்லை அதனால் அவளின் மனம் வேதனைப்படுவதை அவர் விரும்பவில்லை. உண்மையை மறைத்து வாழவேண்டிய நிலை. அவர் அந்த உடலிலேயே இருந்து திருமந்திரத்தைப் பாடினார் என்பது வரலாறு. எனவே அப்பளுக்கற்ற உண்மை மனதில் இருந்தல் வேண்டும் என்பது புலனாகின்றது.

இல்லவாழ்க்கை, ஞானமார்க்கம் இரண்டிற்கும் இடைப்பட்டு மனதைக் கட்டுப்படுத்தி வாழ்ந்து காட்டிய ஞானிகளின் அடியைப் பின்பற்றுவதனால் நாம் துன்பத்திலிருந்து விடுதலைப் பெறமுடியும் என்பது சைவ சித்தாந்தம் காட்டும் நல் வழி. அவ்வழியைப் பின்பற்றியவர் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள். அவரின் வழி எமக்கு நல்வழியாக அமைகின்றது, பின்பற்றி ஈடேறுவோமாக!

ஒன்றாறியோ இந்துசமயப் பேரவை செயற்குழு அங்கத்தவர்கள்

காப்பாளர்கள்: கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

திரு. கா. கனகரட்னம்

திரு. நா. சிவலிங்கம்

தலைவர்: சைவதுரந்தர் விநாயகர் கந்தவனம்

பொதுச்செயலாளர்: திரு. சிவ. முத்துலிங்கம்

பொருளாளர்: திரு. செ. சோமசுந்தரம்

உபதலைவர்கள்: திரு. க. வித்தியானந்தன்

திருமதி. நாகேஸ்வரி கணேஸ்

உபசெயலாளர்கள்: திரு. இ. லோகேஸ்வரன்

திருமதி புனிதவதி சிவசுப்பிரமணியம்

உபபொருளாளர்: திரு. கனகபசபை கந்தையா

நிர்வாகசபை உறுப்பினர்கள்

1. திருமதி கமலாதேவி மகாலிங்கம்
2. திருமதி இராசலட்சுமி சண்முகலிங்கம்
3. திரு. இ. சிவஞானசுந்தரம்
4. திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியம்
5. திரு. இ. கமலேஸ்வரன்
6. திருமதி இராசமலர் முத்தையா
7. திருமதி விஜயலக்ஷmi விக்கினேஸ்வரன்

ஆயுள்கால அங்கத்தவர்கள்

1. திரு. விநாயகர் கந்தவனம்
2. திரு. செல்லத்துரை சோமசுந்தரம்
3. திரு. காசிப்பிள்ளை கனகரத்தினம்
4. திரு. சிவசுப்பிரமணியம் முத்துலிங்கம்
5. திரு. கணபதிப்பிள்ளை வித்தியானந்தம்
6. திரு. நவரத்தினம் பரராசரிங்கம்
7. திரு. செல்லத்தம்பி மார்க்கண்டு
8. திரு. சுப்பிரமணியம் புவனேந்திரன்
9. திரு. செ. பொன்னம்பலம்
10. திரு. குமாரவேலு சபாரத்தினம்
11. திரு. இராசையா சிவஞானசுந்தரம்
12. திரு. வே. இ. இராசையா
13. திரு. மருதையினார் சிவசாமி
14. திரு. கார்த்திகேசு கதிரவேலு
15. திரு. காசிப்பிள்ளை கோபாலபிள்ளை
16. திரு. கனகசபை கந்தையா
17. திரு. பெரியதம்பி விக்கினேஸ்வரன்
18. திரு. கதிரித்தம்பி நவரத்தினம்
19. திரு. இரத்தினம் லோகேஸ்வரன்
20. திரு. ஆறுமுகம் சரவணமுத்து
21. திரு. மகாலிங்கம் சந்குணானந்தன்
22. திரு. சின்னத்துரை நித்தியானந்தம்
23. திரு. செல்வநாயகம் சிறீதூரன்
24. திரு. வடிவேலு ஞானகாந்தன்
25. திரு. கந்தசாமி தவச்செல்வம்
26. திரு. சுப்பையா சிவபரமானந்தம்
27. திரு. சங்கரப்பிள்ளை திருநடராசா
28. திரு. அமரர் கதிரித்தம்பி அம்பலவாணர்
29. செல்வி பரமேஸ்வரி சரவணமுத்து
30. திருமதி இராசமலர் முத்தையா
31. திருமதி நாகராசா தேவமலர்
32. திருமதி பரமேஸ்வரி பரமநாதன்
33. திருமதி அன்னபூரணம் ஞானசம்பந்தர்
34. திருமதி புனிதவதி சிவசுப்பிரமணியம்
35. திருமதி அன்னபூரணம் கார்த்திகேசு
36. திருமதி இராசமலர் சின்னராசா
37. திருமதி மகேஸ்வரி வியாகரத்தினம்
38. திருமதி சந்குணதேவி பஞ்சலிங்கம்
39. திருமதி கமலாதேவி மகாலிங்கம்
40. திருமதி இராசலட்சுமி சண்முகலிங்கம்
41. திருமதி காந்திமலர் பரஞ்சோதி
42. திருமதி தர்மதேவி சிறிசுப்பிரமணியம்
43. திருமதி செல்லமுத்து சின்னத்துரை
44. திருமதி நாகேஸ்வரி கணேஸ்
45. திருமதி நாகலோசினி நாகலிங்கம்
46. திருமதி பொங்கொடி கந்தசாமி

47. திருமதி கமலாம்பிகை தியாகரட்னம்
 48. திருமதி மகேஸ்வரி திருநாவுக்கரசு
 49. திருமதி சியாமளா ஆறுமுகம்
 50. திருமதி தவமணி தியாகராசா
 51. திருமதி இரத்தினமலர் செந்தில்வேல்
 52. திருமதி சந்திரனம் நடராசா
 53. திருமதி பொன்னம்பலம் மகாலட்சுமி
 54. திருமதி தங்கமுத்து தம்பித்துரை
 55. திருமதி தவனேஸ்வரி சாம்பசிவம்
 56. திரு. பொன்னுச்சவாமி யோகானந்தம்
 57. திரு. கந்தையா கதிர்காமநாதன்
 58. திருமதி கமலாதேவி அமிர்தராஜா
 59. திரு. கேகையலிங்கம் கமலலிங்கம்
 60. திரு. கனகரத்தினம் மகேசன்
 61. திருமதி பார்வதி நடராசா
 62. திரு பேரம்பலம் செட்டியார் சோமகந்தரம்
 63. திருமதி கோகிலாம்பாள் கனகசபாபதி
 64. திருமதி கனகாம்பிகை வில்வராஜா
 65. திருமதி செல்வராணி நடராசா
 66. திரு. இ. கமலேஸ்வரன்
 67. திரு விநாசித்தம்பி சுந்தரம் துரைராஜா
 68. திருமதி சிவவதனி பிரபாகரன்
 69. திருமதி ஜெயமணி சிவராம்
 70. திருமதி சிவசோதி இந்திரகுமார்
 71. திருமதி சுகந்தி சிவனேஸ்வரலிங்கம்
 72. திருமதி சுரஸ்வதிதேவி நல்வருணேந்திரராஜா
 73. திரு. மகேசன் சிங்கராஜா
 74. திரு. கதிரவேலு சிற்றம்பலம்
 75. திரு திருமதி ச. ஜெயதேவ்
 76. திரு. ந. சபாபதியின்ஸை
 77. Dr. இ. லம்போதரன்
 78. கலாந்தி நா. சுப்பிரமணியம்
 79. திரு நா. சிவவிந்கம்
 80. Dr. கதிர் துரைசிங்கம்
 81. திரு. சுந்தரம் திருச்செல்வம்
 82. திரு. இ. சேனாதிராஜா
 83. திரு. கிருஷ்ணசாமி ஸ்ரீமுருகன்
 84. திரு. கந்தையா அருட்சோதி
 85. திரு. வரதகுமார் மகாலிங்கம் (USA)
 86. திரு. சி. சதானந்தன் (USA)
 87. திரு. ச. நித்தியானந்தன்
 88. திருமதி யோகரத்தினம் பரமேஸ்வரன்
 89. திருமதி சொன்னகாந்தி தாமராஜா
 90. திருமதி மனோன்மணி தனபாலசிங்கம்
 91. திருமதி ஆனந்தபவானி தியாகவிங்கம்
92. திரு. அருளானந்தம் குமரகுருபரன்
 93. திரு. கோ. சின்னத்தம்பி
 94. திரு. நாகதாஸ் சின்னராஜா
 95. திரு. ச. திருஞானசம்பந்தக் குருக்கள்
 96. திரு. திருமதி செ. சத்தியழுர்த்தி
 97. திரு. பெரியதம்பி மோகனதாஸ்
 98. திரு. வ. சிறீஸ்கந்தராஜன்
 99. திரு. இளையதம்பி. கந்தசாமியார்
 100. திரு. E. சண்முகநாதன்
 101. திரு. மகாலிங்கம் செல்வகுமார்.
 102. திருமதி. சுகந்தி மணிவாசகன்
 103. திரு. ஜெகதீஸ்வரன் குமாரசாமி
 104. திருமதி. வாசகி நகுலராசா
 105. திரு. சின்னத்தம்பி தம்பிராஜா
 106. திருமதி. உறைலா மனோகரன்
 107. திரு. த. செ. நடராசா
 108. திரு. தம்பையா வடிவேலு
 109. திருமதி அன்னபூரணம் அரசரத்தினம்
 110. திரு. திருமதி ஞானசபாபதி
 111. திருமதி சாந்தி சுயம்
 112. திரு. மு தம்பையா
 113. சிவத்திரு ப. இரங்கநாதக்குருக்கள்
 114. திரு. சி. பாலசுப்பிரமணியம்
 115. திரு. கார்த்திகேச செல்வம்
 116. திரு. சின்னையா துரைராஜா
 117. திரு. வே. பரமநாதன்
 118. திரு. அன்றனி செல்வராசா
 119. திரு. இ. கந்தசாமி
 120. திரு. சி. நவரத்தினம்
 121. திருமதி பரமேஸ்வரி பரதகுமார்
 122. திருமதி கௌரி குணரத்தினம்
 123. திருமதி சுப்பிரமணியம் இராசம்மா
 124. திருமதி ஈஸ்வரதேவி குமரகு
 125. திரு. சுரவணா ஜெயராசா
 126. திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம்
 127. திரு. கணபதி ரவீந்திரன்
 128. திரு. சின்னையா சிவபாதசுந்தரம் (ஜேர்மனி)
 129. அமர்ர் திரு. மாகாலிங்கம் சிவபாலன்
 130. திரு. வே. யுவராயன்
 131. திரு. பொ. கைலாயநாதன் (சட்டத்தரணி)
 132. திருமதி குலமணி கந்தசாமி
 133. திரு. கேதா நடராசா
 134. திரு. சீனியப்பா ராஜரட்னம்
 135. திரு. அகிலேஸ்வரன்

20 யூலை 2008இல் நடைபெற்ற எழுத்துப் பாட்சை முடிவுகள்

கீழ்ப் பிரிவு

முதலாம் இடம்: நிஷாந்தி கணேசலிங்கம்
இரண்டாம் இடம்: சங்கீதா கதிர்காமத்தம்பி
மூன்றாம் இடம்: திவ்யா குமாரதாஸ்
ஆரூணி ரவீந்திரன்

மத்திய பிரிவு

முதலாம் இடம்: கஜன் குமாரதாஸ்
இரண்டாம் இடம்: மிருஷா செல்வானந்தன்
மூன்றாம் இடம்: கஜன் தயானந்தன்
சரிகர் நவநாதன்

மேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: கஜன் செல்வானந்தன்
இரண்டாம் இடம்: பிரஹர்சினி பிரதாப்
மூன்றாம் இடம்: அசோக்குமார்
ஓமியா தியாகலிங்கம்

அதிமேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: சுக்ரோ சுவிஸ்கரன்
இரண்டாம் இடம்: ஜனனி ராஜநாதன்
மூன்றாம் இடம்: கேதீசகுமரன் நவரத்தினம்

பாலர் பிரிவு

முதலாம் இடம்: மிதிர்னா மயிலழகன்
இரண்டாம் இடம்: பவிசா தவராஜா
மூன்றாம் இடம்: சங்கவி வடிவேல்

கீழ்ப் பிரிவு

முதலாம் இடம்: சங்கீதா கதிர்காமத்தம்பி
இரண்டாம் இடம்: சிவானந்தன் இல்சியா
மூன்றாம் இடம்: திவ்வியா குமாரதாஸ்

மத்திய பிரிவு

முதலாம் இடம்: பரா பாஸ்கரன்
இரண்டாம் இடம்: சரிகா நவநாதன்
மூன்றாம் இடம்: திவ்வியன் திருச்செல்வம்
துளசி திருச்செல்வம்

மேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: தாட்சாயினி மணிவாசகன்
இரண்டாம் இடம்: கிரிசான் சிவானந்தன்
மூன்றாம் இடம்: சங்கவை விமலநாதன்
ஓமியா தியாகலிங்கம்

அதிமேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: கேதீசகுமரன் நவரத்தினம்
இரண்டாம் இடம்: அனுஷா இந்திரகுமார்
மூன்றாம் இடம்: ஆதிரை விமலநாதன்

27 யூலை 2008இல் நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டி முடிவுகள்

கீழ்ப் பிரிவு

முதலாம் இடம்: சங்கீதா கதிர்காமத்தம்பி
இரண்டாம் இடம்: துவாரகா சத்தியமேதர்
மூன்றாம் இடம்: நிசாந்தி கணேசலிங்கம்

மத்திய பிரிவு

முதலாம் இடம்: சுரபி யோகநாதன்
இரண்டாம் இடம்: சுபலீன் பவானந்தன்
மூன்றாம் இடம்: சரிகா நவநாதன்

மேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: தாட்சாயினி மணிவாசகன்
இரண்டாம் இடம்: லயானா கிருபைநாதன்
மூன்றாம் இடம்: வித்தகன் அருந்தவநாதன்

அதிமேற் பிரிவு

முதலாம் இடம்: கீர்த்தனா அருந்தவநாதன்
இரண்டாம் இடம்: ஷேமிலா இரவீந்திரன்
மூன்றாம் இடம்: கேதீசகுமரன் நவரத்தினம்

இந்து சமயப் பேரவை வெள்ளிக்கள்.

தரிசனம்	ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்
அர்சனை மாலை	ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்
என்னை எனக்கறிவித்து எங்கள் குருநாதர்	ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்
திருமுறைக் கதைகள்	ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
முத்தான தொண்டர்	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
புதிய சைவ வினாவிடை(முதலாம் புத்தகம்)	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
தங்கம்மா நான்மணிமாலை	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
சிவயோக சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள்	மார்க்கண்டு சுவாமிகள்
பன்னிருமாத நினைவுகள்	ஆத்மஜோதி நா. முத்தையா சுவாமிகள்
கண்டாவிற் சைவ சமயம்	கவிஞர். வி. கந்தவனம்
ஸமுத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமி	பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்
சைவத் திருமுறைகளின் விழுமியம்	பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன்
புதிய சைவ வினாவிடை (இரண்டாம் புத்தகம்)	கவிஞர் வி. கந்தவனம்
நல்லூர் நாற்பது	கவிஞர் வி. கந்தவனம்
யோகி ராம் சுரத்துமார்	ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்
திருமுறைச்செல்வம்	சிவத்துமிழ் வித்தகர் சிவமகாலிங்கம்
தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு	(தொகுத்தவர்) கவிஞர் வி. கந்தவனம்
விதியை வெல்வது எப்படி	திரு கு. வைத்தியநாதன்(சைவசித்தாந்த சாகரம்)
கந்தன் கதை	கவிஞர் வி. கந்தவனம்
குரு வழிபாடு	கவிஞர் வி. கந்தவனம்